

Euroopan unionin virallinen lehti

L 154

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta
17. kesäkuuta 2009

Sisältö

- I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 491/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) muuttamisesta 1

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 491/2009,

annettu 25 päivänä toukokuuta 2009,

maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) koskevan sääntelyn yksinkertaistamiseksi asetuksella (EY) N:o 1234/2007 ⁽²⁾, jäljempänä ”maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus”, kumottiin ja korvattiin yhdellä ja samalla säädöksellä kaikki asetukset, jotka neuvosto oli antanut YMP:n käyttöönoton jälkeen maataloustuotteiden tai tuoteryhmien yhteisten markkinajärjestelyjen perustamisen alalla.
- (2) Kuten maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevassa asetuksessa korostetaan, kyseisen yksinkertaistamisen tavoitteena ei ollut kyseenalaistaa vuosien mittaan YMP:n yhteydessä tehtyjä poliittisia päätöksiä. Sillä ei sen vuoksi ollut määrä ottaa käyttöön uusia välineitä tai toimenpiteitä. Maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus kuvastaa siten siihen ajankohtaan asti tehtyjä poliittisia päätöksiä, jolloin komissio antoi kyseisen asetus ehdotuksen.
- (3) Samanaikaisesti kun maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevasta asetuksesta käytiin neuvotteluja ja se hyväksyttiin, neuvosto aloitti myös viinialan uudistusta koskevat neuvottelut, joiden päätteeksi annettiin 29 päivänä huhtikuuta 2008 neuvoston asetus (EY) N:o 479/2008 viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä ⁽³⁾. Kuten maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevassa asetuksessa täsmennetään, maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen sisällytettiin viinialan säännökset alun perin ainoastaan siltä osin kuin niitä koskevaa politiikkaa ei ollut tarkoitus uudistaa. Keskeiset säännökset, joita koskevaa politiikkaa oli tarkoi-

tus uudistaa, oli määrä sisällyttää maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen vasta sen jälkeen, kun kyseiset säännökset on hyväksytty. Koska tällaiset keskeiset säännökset on nyt hyväksytty, viiniala olisi sisällytettävä kokonaisuudessaan maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetuksen lisäämällä asetuksessa (EY) N:o 479/2008 tehdyt poliittiset päätökset maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen.

- (4) Näiden säännösten sisällyttämisessä maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen tulisi noudattaa samaa lähestymistapaa kuin maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen hyväksymisessä, eli niitä poliittisia päätöksiä, jotka tehtiin neuvoston hyväksyessä kyseiset säännökset, tai näiden päätösten perusteluja, sellaisina kuin ne on esitetty asianomaisten asetusten johdanto-osan kappaleissa, ei tule asettaa kyseenalaiseksi.
- (5) Sen vuoksi maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaa asetusta olisi muutettava.
- (6) Maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen sisällytettiin säännökset, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksen mukaisten kilpailusääntöjen sovellettavuutta kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Tällaiset säännökset olivat siihen saakka sisältyneet tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 24 päivänä heinäkuuta 2006 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1184/2006 ⁽⁴⁾. Maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevassa asetuksessa näin ollen mukautettiin asetuksen (EY) N:o 1184/2006 soveltamisalaa. Koska viiniala sisällytetään kokonaisuudessaan maatalouden yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen ja koska kyseisen asetuksen kilpailusäännöt tulevat koskemaan myös viinialaa, olisi säädettävä poikkeuksesta, jonka mukaan viiniala jätetään asetuksen (EY) N:o 1184/2006 soveltamisalan ulkopuolelle.

⁽¹⁾ Lausunto, annettu 20. marraskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

- (7) On asianmukaista selventää, että kaikenlaista valtiontukea, joka saattaa sisältyä tässä asetuksessa tarkoitettuihin kansallisiin tukiohjelmiin, on arvioitava ottaen huomioon valtiontukea koskevat keskeiset yhteisön säännökset. Koska tässä asetuksessa vahvistettava menettely näiden tukiohjelmien hyväksymiseksi mahdollistaa sen, että komissio voi varmistaa, että valtiontukea koskevia yhteisön keskeisiä säännöksiä, erityisesti niitä, jotka sisältyvät Maa- ja metsätalouden valtiontukea koskeviin suuntaviivoihin vuosiksi 2007–2013 ⁽¹⁾, noudatetaan, perustamissopimuksen 88 artiklan tai Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 659/1999 ⁽²⁾ perustuvaa ilmoittamista ei enää pitäisi edellyttää.
- (8) Oikeusvarmuuden vuoksi on asianmukaista muistuttaa, että asetuksen (EY) N:o 479/2008 kumoaminen ei vaikuta kumotun säädöksen nojalla annettujen säädösten voimassaoloon.
- (9) Jotta siirtyminen asetuksen (EY) N:o 479/2008 säännösten soveltamisesta tämän asetuksen säännösten soveltamiseen ei vaikuttaisi kuluvaan viinivuoteen 2008/2009, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä elokuuta 2009,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1234/2007 seuraavasti:

- 1) Poistetaan 1 artiklan 2 kohta.
- 2) Lisätään 3 artiklan ensimmäiseen kohtaan alakohta seuraavasti:

”c a) 1 päivästä elokuuta seuraavan vuoden 31 päivään heinäkuuta viinialalla;”.

- 3) Muutetaan 55 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”55 artikla

Kiintiöjärjestelmät ja tuotantokyky”;

- b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a Viinialalla tuotantokykyä koskevia sääntöjä sovelletaan laittomien istutusten, siirtymäjärjestelmän mu-

kaisten istutusoikeuksien ja raivausjärjestelmän osalta IV a jakson säännösten mukaisesti.”

- 4) Korvataan II osan I osaston III luvun IV jakson otsikko seuraavasti:

”IV jakso

Sokeri-, maito- ja perunatärkkelyskiintöitä koskevat menettelysäännöt”.

- 5) Korvataan 85 artiklan johdantolause seuraavasti:

”Komissio hyväksyy I–III a soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin voivat erityisesti kuulua.”

- 6) Lisätään II osan I osaston III lukuun jakso seuraavasti:

”IV a jakso

Viinialan tuotantokyky

I alajakso

Laittomat istutukset

85 a artikla

31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat

1. Tuottajien on tarpeen mukaan raivattava omalla kustannuksellaan alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen.

2. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tislauksesta peräisin olevista tuotteista ei kuitenkaan saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.

3. Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden aiemmin määrittämiä seuraamuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 319, 27.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

4. Jäljempänä 85 g artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta tässä artiklassa säädettyihin velvoitteisiin.

85 b artikla

Ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen

1. Tuottajien on tarpeen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 säännönmukaistettava alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998, ja suoritettava siitä maksu.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta aloihin, jotka on säännönmukaistettu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 3 kohdan perusteella, tämän kuitenkaan vaikuttamatta tilien tarkastamista koskeviin menettelyihin.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettun maksun suuruuden määrittää jäsenvaltio. Sen on oltava vähintään yhtä suuri kuin vastaavan istutusoikeuden keskimääräinen arvo asianomaisella alueella kaksinkertaisena.

3. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu sääntöjenmukaistaminen on tehty, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tuotteista ei saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.

4. Tuottajan on raivattava omalla kustannuksellaan 1 kohdassa tarkoitettujen laittomien alat, joita ei ole säännönmukaistettu kyseisen kohdan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä.

Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät noudata kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella.

Siihen asti, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Jäljempänä 85 g artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta 3 ja 4 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin.

85 c artikla

Liikkeeseen luovuttamattomien ja tislattujen tuotteiden valvonta

1. Edellä olevien 85 a artiklan 2 kohdan ja 85 b artiklan 3 ja 4 kohdan osalta jäsenvaltioiden on pyydettävä todiste

siitä, ettei kyseisiä tuotteita ole luovutettu liikkeeseen tai, jos kyseiset tuotteet tislataan, tislaussopimusten esittämistä.

2. Jäsenvaltioiden on tarkistettava, että tuotteita ei ole luovutettu liikkeeseen tai että ne on tislattu, kuten 1 kohdassa tarkoitetaan. Jos edellytyksiä ei ole noudatettu, niiden on määrättävä seuraamuksia.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tislauksvelvoitteen alaiset alat ja vastaavat alkoholimäärät.

85 d artikla

Liitännäistoimenpiteet

Edellä 85 b artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin aloihin niin kauan kuin niitä ei ole säännönmukaistettu ja 85 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin aloihin ei saa soveltaa mitään kansallisia eikä yhteisön tukitoimenpiteitä.

85 e artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy tämän alajakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

- a) jäsenvaltioiden ilmoituksiin liittyviä vaatimuksia, ja myös liitteessä X b tarkoitettujen talousarviomäärärahojen mahdollista alentamista, jos edellytyksiä ei ole noudatettu;
- b) tietoja seuraamuksista, joita jäsenvaltiot määräävät, jos 85 a, 85 b ja 85 c artiklassa säädettyjä velvollisuuksia ei noudateta.

II alajakso

Istutusoikeuksien siirtymäjärjestely

85 f artikla

Kesto

Tätä alajaksoa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015.

85 g artikla

Viiniköynnösten siirtymävaiheen istutuskielto

1. Edellä olevan 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavien rypälelajikkeiden istutus kielletään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 120 a artiklan 1–6 kohdan ja erityisesti 4 kohdan soveltamista.

2. Myös 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavien rypälelajikkeiden varttaminen muihin kuin kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin rypälelajikkeisiin kielletään.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kyseisissä kohdissa tarkoitettut istutukset ja varttamiset sallitaan, jos ne liittyvät:

- a) 85 h artiklassa säädettyyn uuden viljelmän istutusoikeuteen;
 - b) 85 i artiklassa säädettyyn uudelleenistutusoikeuteen;
 - c) 85 j ja 85 k artiklassa säädettyyn varannosta myönnettävään istutusoikeuteen.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut istutusoikeudet myönnetään hehtaareina.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää pitää 1 kohdassa tarkoitettua kiellon voimassa alueellaan tai osissa aluettaan enintään 31 päivään joulukuuta 2018 saakka. Tällöin asianomaisessa jäsenvaltiossa sovelletaan vastaavasti tässä alajaksossa ja erityisesti tässä artiklassa säädettyjä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevia sääntöjä.

85 h artikla

Uusien viljelmien istutusoikeudet

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää uusien viljelmien istutusoikeuksia tuottajille sellaisten alueiden osalta:

- a) jotka on tarkoitettu uusille viljelmille, kun kyseessä on yleisen edun vuoksi toteutettavaa maanjakoa tai pakkolunastusta koskevat toimenpiteet, jotka hyväksytään voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- b) jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin;
- c) jotka on tarkoitettu emoviiniköynnösten varttamisoksin kasvatukseen; tai
- d) joista saatavat viini tai viinituotteet on tarkoitettu yksinomaan viiniviljelijän talouden omaan kulutukseen.

2. Uusien viljelmien istutusoikeudet on käytettävä:

- a) sen tuottajan toimesta, jolle ne on myönnetty;
- b) ennen niiden myöntämistä seuraavan toisen viinivuoden päättymistä;

c) niihin tarkoituksiin, joihin ne on myönnetty.

85 i artikla

Uudelleenistutusoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka ovat raivanneet viiniköynnöstä kasvavan alan.

Raivatut alat, joista on myönnetty raivauspalkkiota III alajakson mukaisesti, eivät kuitenkaan luo uudelleenistutusoikeuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan. Tällöin sitoumuksenalainen ala on raivattava kolmen vuoden kuluessa siitä, kun uudet viiniköynnökset, joihin on myönnetty uudelleenistutusoikeudet, on istutettu.

3. Myönnettyjen uudelleenistutusoikeuksien on vastattava raivatun alan todellista satotasoa.

4. Uudelleenistutusoikeudet on käytettävä tilalla, jolle ne on myönnetty. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että uudelleenistutusoikeuksia saa käyttää ainoastaan raivatuilla alueilla.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että uudelleenistutusoikeus voidaan siirtää kokonaan tai osittain toiselle tilalle samassa jäsenvaltiossa seuraavissa tapauksissa:

- a) osa kyseisestä tilasta siirretään tälle toiselle tilalle;
- b) toisen tilan alat on tarkoitettu:
 - i) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon; tai
 - ii) viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen poikkeuksien soveltaminen ei johda tuotantokyvyn yleiseen kasvuun niiden alueella varsinkaan silloin, kun siirtäminen tapahtuu kastelemattomilta aloilta kastelluille aloille.

6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin uudelleenistutusoikeuksien kaltaisiin oikeuksiin, jotka on saatu aiemman yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

7. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti myönnetyt uudelleenistutusoikeudet on käytettävä siinä säädettyissä määräajoissa.

85 j artikla

Istutusoikeuksien kansallinen ja alueellinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on tuotantokyvyn hallinnoinnin parantamiseksi luotava istutusoikeuksien kansallinen tai alueellinen varanto.

2. Jäsenvaltiot, jotka ovat luoneet istutusoikeuksien kansallisen tai alueellisen varannon asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti, voivat säilyttää varantonsa niin kauan kuin ne soveltavat istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä tämän alajakson mukaisesti.

3. Seuraavat istutusoikeudet on siirrettävä kansalliseen tai alueelliseen varantoon, jos niitä ei käytetä säädettyssä määräajassa:

a) uusien viljelmien istutusoikeudet;

b) uudelleenistutusoikeudet;

c) varannosta myönnetyt istutusoikeudet.

4. Tuottajat voivat siirtää uudelleenistutusoikeuksia kansalliseen tai alueelliseen varantoon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä siirron edellytykset ja siitä kansallisista varoista mahdollisesti maksettava korvaus ottaen huomioon asianomaisten oikeutetut edut.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta varantojärjestelmää, jos ne voivat osoittaa alueellaan jo olevan tehokas vaihtoehtoinen järjestelmä istutusoikeuksien hallinnoimiseksi. Vaihtoehtoinen järjestelmä saa tarvittaessa poiketa tämän alajakson asiaa koskevista säännöksistä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös jäsenvaltioihin, jotka lopettavat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti perustetun kansallisen tai alueellisen varannon toiminnan.

85 k artikla

Istutusoikeuksien myöntäminen varannosta

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää varannosta oikeuksia

a) maksutta alle 40-vuotiaille tuottajille, joilla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja jotka ovat perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä;

b) kansallisiin tai tapauksen mukaan alueellisiin varoihin suoritettavaa maksua vastaan tuottajille, jotka aikovat käyttää oikeudet sellaisten viinitilojen istuttamiseen, joiden tuotteilla on taatut markkinat.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä vahvistamisperusteet ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun maksun määrälle, joka voi vaihdella kyseessä olevan viinitilan aiotun lopputuotteen mukaan ja sen mukaan, paljonko on jäljellä siirtymäkautta, jonka aikana sovelletaan 85 g artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä uusien viljelmien istutuskieltoa.

2. Kun varannosta myönnettyjä istutusoikeuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) sijainti sekä käytettävät lajikkeet ja viljelymenetelmät ovat sellaisia, että niillä voidaan taata tuotannon mukautuvan markkinoiden vaatimuksiin;

b) sadot vastaavat alueen keskiarvoa erityisesti silloin, kun kastelemattomilta aloilta peräisin olevat istutusoikeudet käytetään kasteluilla aloilla.

3. Varannosta myönnetyt istutusoikeudet, joita ei ole käytetty ennen niiden myöntämivuotta seuraavan toisen viinivuoden päättymistä, menetetään ja ne siirretään takaisin varantoon.

4. Varannossa olevat istutusoikeudet, joita ei ole myönnetty ennen niiden varantoon siirtämivuotta seuraavan viidennen viinivuoden päättymistä, raukeavat.

5. Jos jäsenvaltiossa on alueellisia varantoja, se voi antaa sääntöjä, joissa sallitaan istutusoikeuksien siirto alueellisten varantojen välillä. Jos jäsenvaltiossa on sekä alueellisia että kansallisia varantoja, se voi myös sallia kyseisten varantojen väliset siirrot.

Siirroissa voidaan soveltaa vähennyskerrointa.

*85 l artikla***De minimis -sääntö**

Tätä alajaksoa ei sovelleta jäsenvaltioissa, joissa ei ole sovellettu yhteisön istutusoikeuksien järjestelyä 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä.

*85 m artikla***Tiukemmat kansalliset säännöt**

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa uusien viljelmien istutusoikeuksien tai uudelleenistutusoikeuksien myöntämisen osalta tiukempia kansallisia sääntöjä. Jäsenvaltiot saavat vaatia, että hakemuksia ja niihin sisällytettäviä tietoja on täydennettävä muilla tuotantokyvyn kehityksen seurantaan tarvittavilla tiedoilla.

*85 n artikla***Täytäntöönpanotoimenpiteet**

Komissio hyväksyy tämän alajakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

- a) säännöksiä liiallisten hallinnollisten maksujen välttämiseksi tämän alajakson säännösten soveltamisessa;
- b) 85 i artiklan 2 kohdassa tarkoitettua viiniköynnösten samanaikaista esiintymistä;
- c) 85 k artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vähennyskertoimen soveltamista.

III alajakso**Raivausjärjestelmä***85 o artikla***Kesto**

Tämän alajakson säännöksiä sovelletaan viinivuoden 2010/2011 loppuun.

*85 p artikla***Soveltamisala ja määritelmä**

Tässä alajaksossa vahvistetaan edellytykset, jotka koskevat viininviljelijöille viiniköynnösten raivaamisesta myönnettävää palkkiota, jäljempänä 'raivauspalkkio'.

*85 q artikla***Tukikelpoisuusedellytykset**

Raivauspalkkio voidaan myöntää ainoastaan, jos asianomainen ala on seuraavien edellytysten mukainen:

- a) se ei ole saanut viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä vastaaviin toimenpiteisiin myönnettävää yhteisön tai kansallista tukea kymmeneen raivauspyyntöä edeltävään viinivuoteen;
- b) se ei ole saanut missään muussa yhteisessä markkinajärjestelyssä myönnettävää yhteisön tukea viiteen raivauspyyntöä edeltävään viinivuoteen;
- c) sitä hoidetaan;
- d) se on vähintään 0,1 hehtaarin suuruinen. Jos jäsenvaltio niin päättää, tämä vähimmäiskoko voi kuitenkin olla 0,3 hehtaaria kyseisen jäsenvaltion joidenkin sellaisten hallinnollisten alueiden osalta, joilla viinitilan viiniköynnöstä kasvavan alan keskikoko on suurempi kuin yksi hehtaari;
- e) sille ei ole istutettu viiniköynnöksiä yhteisön tai kansallisen lainsäädännön vastaisesti;
- f) sille on istutettu 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavia rypälajikkeita.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen kohdan e alakohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 3 kohdan ja tämän asetuksen 85 b artiklan 1 kohdan mukaisesti säännönmukaistetuille aloille voidaan myöntää raivauspalkkio.

*85 r artikla***Raivauspalkkion määrä**

1. Komissio vahvistaa myönnettävien raivauspalkkioiden asteikot.
2. Jäsenvaltiot vahvistavat raivauspalkkion määrän 1 kohdassa tarkoitettuja asteikkoja noudattaen ja asianomaisen tilan aiemman tuotoksen perusteella.

*85 s artikla***Menettely ja talousarvio**

1. Tuottajien on jätettävä raivauspalkkiohakemus jäsenvaltion viranomaisille vuosittain viimeistään 15 päivänä syyskuuta. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa 15 päivää syyskuuta aiemman päivämäärän edellyttäen, että se on myöhempi kuin 30 päivä kesäkuuta ja että ne ottavat tarvittaessa asianmukaisesti huomioon 85 u artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamisen.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä vastaanotetuille hakemuksille hallinnollisia tarkastuksia, käsiteltävä tukikelpoiset hakemukset ja ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä lokakuuta hakemusten kattama kokonaisala ja määrät alueiden ja satoluokkien mukaan eriteltyinä.

3. Raivausjärjestelmän vuotuiset enimmäismäärärahat esitetään liitteessä X d.

4. Jos jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittama kokonaisuus ylittää käytettävissä olevat talousarviovarat, komissio vahvistaa ilmoitetuille määrille vuosittain viimeistään 15 päivänä marraskuuta hyväksymisprosentin ottaen tarpeen mukaan huomioon 85 u artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisen.

5. Jäsenvaltioiden on vuosittain viimeistään 1 päivänä helmikuuta hyväksyttävä hakemukset, jotka koskevat

a) haettuja aloja kokonaisuudessaan, jos komissio ei ole vahvistanut 4 kohdassa tarkoitettua prosenttimäärää; tai

b) aloja sellaisina kuin ne ovat 4 kohdassa tarkoitettua prosenttimäärän soveltamisen jälkeen, puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja seuraavien prioriteettien mukaisesti:

i) jäsenvaltioiden on asetettava ensimmäiselle sijalle hakijat, joiden raivauspalkkiohakemus koskee koko heidän viinitilaansa;

ii) jäsenvaltioiden on asetettava toiselle sijalle hakijat, jotka ovat vähintään 55 vuoden ikäisiä, tai vanhempia, jos jäsenvaltiot niin säätävät.

85 t artikla

Täydentävät ehdot

Jos viljelijän todetaan milloin tahansa kolmen vuoden kuluessa raivauspalkkion suorittamisesta jättäneen noudattamatta tilallaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 3–7 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, tukea alennetaan tai se peruutetaan osittain tai kokonaan noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja viljelijä on tapauksen mukaan velvoitettava maksamaan se takaisin kyseisissä säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

85 u artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltio voi hylätä 85 s artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja hakemukset, jos raivatun alan yhteenlaskettu osuus

sen alueella on 8 prosenttia liitteessä X e tarkoitettusta viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

Jäsenvaltio voi päättää hylätä 85 s artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lisähakemukset alueella, jonka raivatun alan yhteenlaskettu osuus on 10 prosenttia sen viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

2. Komissio voi päättää lopettaa raivausjärjestelmän soveltamisen jäsenvaltiossa, jos vireillä olevat hakemukset huomioon ottaen raivausten jatkaminen johtaisi siihen, että raivatun alan yhteenlaskettu osuus ylittäisi 15 prosenttia jäsenvaltion liitteessä X e tarkoitettua viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

3. Komissio voi päättää lopettaa raivausjärjestelmän soveltamisen jäsenvaltiossa tietyinä vuosina, jos vireillä olevat hakemukset huomioon ottaen raivausten jatkaminen johtaisi siihen, että raivatun alan osuus ylittäisi kyseisenä järjestelmän toimintavuonna kuusi prosenttia jäsenvaltion liitteessä X e tarkoitettua viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

4. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että vuoristoalueilla tai jyrkkärinteisillä alueilla kasvavat viiniköynnökset eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä komission vahvistamin edellytyksin.

5. Jäsenvaltio voi katsoa, että tietyt alueet eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä, jos järjestelmän soveltaminen olisi ristiriidassa ympäristönäkökohtien kanssa. Tällä tavalla tukeen kelpaamattomiksi katsottujen alojen osuus liitteessä X e tarkoitettua viiniköynnöstä kasvavasta kokonaisalasta saa olla enintään 3 prosenttia.

6. Kreikka voi katsoa, että Egeanmeren saarten ja Kreikkaan kuuluvien Joonianmeren saarten, lukuun ottamatta Kreetaa ja Euboiaa, viiniviljelmät eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä.

7. Tässä alajaksossa esitettyä raivausjärjestelmää ei sovelleta Azoreihin, Madeiraan eikä Kanariansaariin.

8. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tukeen kelpaamattomien alojen tai tukeen kelpaamattomiksi 4–7 kohdan mukaisesti katsottujen alojen tuottajille etusija muissa tässä asetuksessa viinialan osalta säädetyissä tukitoimenpiteissä, erityisesti tapauksen mukaan tukiohjelmien ja maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaisesti toteutettavassa rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa toimenpiteessä.

85 v artikla

De minimis -sääntö

Tätä alajaksoa ei sovelleta jäsenvaltioissa, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa. Tuotanto lasketaan viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta.

85 w artikla

Täydentävä kansallinen tuki

Jäsenvaltiot voivat myöntää myönnetyn raivauspalkkion lisäksi täydentävää kansallista raivaustukea, jonka suuruus on enintään 75 prosenttia sovellettavasta raivauspalkkiosta.

85 x artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy tämän alajakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

- a) tietoja 85 q artiklassa tarkoitetuista tukikelpoisuusedellytyksistä, erityisesti todistetta siitä, että alueita hoidettiin asianmukaisesti vuosina 2006 ja 2007;
- b) 85 r artiklassa tarkoitettuja palkkioluokkia ja -määriä;
- c) 85 u artiklassa tarkoitettujen poikkeusten perusteita;
- d) jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita raivausjärjestelmän täytäntöönpanon osalta, mukaan luettuina seuraamukset raportoinnin viivästyessä ja tiedot, joita jäsenvaltiot antavat tuottajille järjestelmän käyttömahdollisuudesta;
- e) raportointivelvoitteita täydentävän kansallisen tuen osalta;
- f) maksumääräaikoja.”

7) Lisätään II osan I osaston IV lukuun jakso seuraavasti:

”IV b jakso

Viinialan tukiohjelmat

I alajakso

Johdantosäännökset

103 i artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sitä, miten yhteisön varoja myönnetään jäsenvaltioille, ja sitä, miten jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisiä varoja kansallisissa tukiohjelmissa, jäljempänä 'tukiohjelmat', viinialan erityisten tukitoimenpiteiden rahoittamiseksi.

103 j artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Tukiohjelmien on oltava yhteisön lainsäädännön mukaisia ja johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa.

2. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tukiohjelmissa, ja niiden on varmistettava, että tukiohjelmat ovat sisäisesti johdonmukaisia ja että ne laaditaan ja pannaan täytäntöön puolueettomasti ottaen huomioon asianomaisten tuottajien taloudellinen tilanne ja tarve välttää tuottajien perusteetonta eriarvoista kohtelua.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että tarvittavista tarkastuksista ja seuraamuksista säädetään ja että ne suoritetaan, jollei tukiohjelmiä ole noudatettu.

3. Tukea ei myönnetä

a) tutkimushankkeisiin tai toimenpiteisiin tutkimushankkeiden tukemiseksi;

b) toimenpiteisiin, jotka sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisiin jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmiin.

II alajakso

Tukiohjelmien toimittaminen ja sisältö

103 k artikla

Tukiohjelmien toimittaminen

1. Kunkin liitteessä X b tarkoitettujen tuottajajäsenvaltion on toimitettava komissiolle ehdotus viisivuotiseksi tukiohjelmaksi, joka sisältää tämän jakson mukaisia toimenpiteitä.

Asetuksen (EY) N:o 479/2008 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toimitettujen tukiohjelmien soveltamista jatketaan tämän asetuksen mukaisesti.

Tukiohjelmien tukitoimenpiteet on laadittava jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Tukiohjelmasta on ennen sen komissiolle jättämistä järjestettävä kuuleminen toimivaltaisten viranomaisten ja asianmukaisen alueellisen tason organisaatioiden kanssa.

Kukin jäsenvaltio voi toimittaa yhden tukiohjelmaehdotuksen, joka voi olla mukautettu alueellisten erityispiirteiden mukaan.

2. Tukiohjelmaa voi soveltaa kolmen kuukauden kuluksia siitä, kun se on toimitettu komissiolle.

Jos toimitettu ohjelma ei ole tässä jaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen, komissio ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tällöin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu tukiohjelma. Tarkistettua tukiohjelmaa voi soveltaa kahden kuukauden kuluksia sen tiedoksi antamisesta, ellei se ole vieläkin yhteensopimaton, missä tapauksessa sovelletaan tätä alakohtaa.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioiden toimittamien tukiohjelmien muutoksiin.

4. Jäljempänä olevaa 103 l artiklaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion ainoa tukiohjelmatoimenpide käsittää 103 o artiklassa tarkoitetun tilatukijärjestelmään tehtävän tukioikeuksien siirron. Tällaisessa tapauksessa 188 a artiklan 5 kohtaa sovelletaan vain sen vuoden osalta, jona varainsiirto tapahtuu, eikä 188 a artiklan 6 kohtaa sovelleta.

103 l artikla

Tukiohjelmien sisältö

Tukiohjelmiin on sisällyttävä seuraavaa:

- a) ehdotettujen toimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus ja määrälliset tavoitteet;
- b) kuulemisten tulokset;
- c) arvio ohjelman teknisistä, taloudellisista, ympäristöllisistä ja sosiaalisista vaikutuksista;

- d) toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu;
- e) yleinen rahoitus selvitys, josta ilmenevät käytettävät määrärahat ja määrärahojen alustava jakosuunnitelma toimenpiteiden välillä liitteessä X b esitettyjen enimmäismäärien rajoissa;
- f) seurannassa ja arvioinnissa käytettävät perusteet ja määrälliset indikaattorit sekä tukiohjelman asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toteutettavat toimet; ja
- g) tukiohjelman täytäntöönpanosta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja laitokset.

103 m artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

1. Tukiohjelmiin sisältyy yksi tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

- a) 103 o artiklan mukainen tilatukijärjestelmän tuki;
- b) 103 p artiklan mukainen menekinedistäminen;
- c) viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen 103 q artiklan mukaisesti;
- d) rypäleiden korjaaminen raakana 103 r artiklan mukaisesti;
- e) sijoitusrahastot 103 s artiklan mukaisesti;
- f) satovakuutus 103 t artiklan mukaisesti;
- g) 103 u artiklan mukaiset investoinnit;
- h) 103 v artiklan mukainen sivutuotteiden tislauks; ja
- i) 103 w artiklan mukainen viinin tislaminen alkoholijuomaksi;
- j) 103 x artiklan mukainen erityinen tislauksitoimenpide;
- k) 103 y artiklan mukainen tiivistetyn rypäleen puristamiseen käyttö.

2. Tukiohjelmiin ei saa sisältyä muita kuin 103 o – 103 y artiklassa lueteltuja toimenpiteitä.

*103 n artikla***Tukiohjelmiä koskevat yleissäännöt**

1. Liitteessä X b esitetään käytettävissä olevien yhteisön varojen jakautuminen ja talousarviorajat.
2. Yhteisön tukea voidaan myöntää ainoastaan 103 k artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tukiohjelman jättämisen jälkeen aiheutuneisiin tukikelpoisiin menoihin.
3. Jäsenvaltiot eivät saa osallistua yhteisön tukiohjelmissä rahoittamien toimenpiteiden kustannuksiin.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 103 p, 103 t ja 103 u artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin valtiontukea koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Valtiontukea koskevissa yhteisön säännöissä vahvistettua tuen enimmäismäärää sovelletaan julkisen rahoituksen kokonaismäärään, johon sisältyy sekä yhteisön että kansallinen rahoitus.

III alajaks o**Erityiset tukitoimenpiteet***103 o artikla***Tilatukijärjestelmä ja tuki viininviljelijöille**

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea viininviljelijöille myöntämällä heille asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun mukaisia tukioikeuksia kyseisen asetuksen liitteessä VII olevan O kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on sisällytettävä tämä tuki tukiohjelmiinsa, myös tilatukijärjestelmään tehtävien myöhempien varainsiirtojen osalta, muuttamalla kyseisiä ohjelmia 103 k artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Kun 1 kohdan mukainen tuki on myönnetty, se
 - a) jää tilatukijärjestelmään eikä ole enää käytettävissä eikä sitä anneta käyttöön 103 k artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteisiin, jotka on lueteltu 103 p – 103 y artiklassa tukiohjelmien tulevina toimintavuosina;
 - b) vähentää vastaavassa suhteessa 103 p – 103 y artiklassa luetelluille toimenpiteille käytettävissä olevia määrärahoja tukiohjelmissä.

*103 p artikla***Menekinedistäminen kolmansien maiden markkinoilla**

1. Tämän artiklan mukainen tuki kattaa kolmansissa maissa toteutettavat yhteisön viinejä koskevat tiedotus- ja menekinedistämis-toimet, joilla parannetaan yhteisön viinien kilpailukykyä kyseisissä maissa.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettut toimet koskevat viinejä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai joihin on merkitty rypälelajike.
3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voi kuulua ainoastaan
 - a) PR-toimintaa ja menekinedistämistä tai mainontaa, jossa korostetaan erityisesti yhteisön tuotteiden hyviä ominaisuuksia, etenkin laatua, turvallisuutta tai ympäristöystävällisyyttä;
 - b) osallistumista kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuihin tai näyttelyihin;
 - c) tiedotuskampanjoita erityisesti yhteisön alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon järjestelmistä;
 - d) laajempien markkinointimahdollisuuksien kannalta tarpeellisia uusia markkinoita koskevia tutkimuksia;
 - e) tiedotus- ja menekinedistämis-toimien tulosten arviointitutkimuksia.
4. Yhteisön rahoitusosuus on menekinedistämis-toimissa enintään 50 prosenttia tukikelpoisista menoista.

*103 q artikla***Viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen**

1. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvien toimenpiteiden tarkoituksena on parantaa viinintuottajien kilpailukykyä.
2. Viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä tuetaan tämän artiklan mukaisesti vain, jos jäsenvaltiot toimittavat tuotantopotentiaaliaan koskevan selvityksen 185 a artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen myönnettävä tuki voi kattaa ainoastaan yhden tai useamman seuraavista toimista:
 - a) uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka voi tapahtua myös uudelleen varttamalla;

- b) viinitilojen uudelleensijoittaminen;
- c) viinitilan hoitotekniikoiden parantaminen.

Tukea ei voida myöntää tavanomaiseen uudistamiseen ylikäisillä viinitiloilla.

4. Tuki viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen voidaan myöntää ainoastaan seuraavilla tavoilla:

- a) tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen;
- b) rakenneuudistuksesta ja uusiin lajikkeisiin siirtymisestä aiheutuviin kustannuksiin osallistuminen.

5. Kun kyseessä on 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen, korvaus voi olla enintään 100 prosenttia asianomaisista menetyksistä, ja se voidaan myöntää jommallakummalla seuraavista tavoista:

- a) sen estämättä, mitä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevassa II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa säädetään, vanhojen ja uusien viiniköynnösten samanaikaiselle esiintymiselle myönnetty lupa, joka voi olla voimassa enintään kolme vuotta kestävä vahvistetun kauden, voi olla voimassa enintään istutusoikeuksia koskevan siirtymäjärjestelyn päättymiseen saakka;

- b) taloudellinen korvaus.

6. Yhteisön rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista voi olla enintään 50 prosenttia. Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 (*) mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla yhteisön rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksista voi olla enintään 75 prosenttia.

103 r artikla

Rypäleiden korjaaminen raakana

1. Tämän artiklan soveltamiseksi rypäleiden raakana korjaamisella tarkoitetaan raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa.

2. Rypäleiden raakana korjaamiseen myönnettävällä tuella pyritään palauttamaan tarjonnan ja kysynnän tasapaino yhteisön viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi.

3. Tuki rypäleiden raakana korjaamiseen voidaan myöntää kiinteämääräisenä hehtaaritukena, jonka asianomainen jäsenvaltio määrittää.

Tuki voi olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tulonmenetysten summasta.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön puolueettomiin perusteisiin perustuva järjestelmä varmistukseen, ettei rypäleiden raakana korjaaminen johda siihen, että yksittäisen viinintuottajan saama korvaus ylittää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua enimmäismääriä.

103 s artikla

Sijoitusrahastot

1. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitettulla tuella autetaan tuottajia, jotka haluavat ottaa vakuutuksen markkinaheilahteluja vastaan.

2. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää väliaikaisena ja alenevana tukena rahaston hallintokustannusten kattamiseksi.

103 t artikla

Satovakuutus

1. Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiseläimet vaikuttavat niihin.

2. Satovakuutusta varten voidaan myöntää tukea yhteisön taloudellisena tukena, joka saa olla enintään:

- a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;
- b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:
- i) a alakohdassa tarkoitettua menetyksiä ja muut epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset;
- ii) eläinten, kasvitautien tai tuholaisien aiheuttamat menetykset.

3. Tukea voidaan myöntää satovakuutusta varten vain, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli sataa prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Satovakuutukseen myönnettävä tuki ei saa vääristää vakuutusmarkkinoiden kilpailua.

103 u artikla

Investoinnit

1. Tukea voidaan antaa sellaisille aineellisille tai aineettomille investoinneille viininvalmistuslaitteisiin, viininvalmistamajien infrastruktuuriin ja viinin kaupan pitämiseen, jotka parantavat yrityksen yleistä suorituskykyä ja koskevat yhtä tai useampaa seuraavista:

- a) liitteessä XI b tarkoitettujen tuotteiden tuotanto tai kaupan pitäminen;
- b) liitteessä XI b tarkoitettuihin tuotteisiin liittyvä uusien tuotteiden, prosessien tai teknologioiden kehittäminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäistuki rajoitetaan koskemaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY (**) tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä ja keskisuuria yrityksiä. Kokorajoitusta ei sovelleta enimmäistuen osalta Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, Ranskan merentakaisen departementtien ja asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla. Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskeissa yhteisön suuntaviivoissa.

3. Tukikelpoisiksi menoiksi ei lasketa asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja menoja.

4. Yhteisön rahoitusosuuteen tukikelpoisista investointikustannuksista sovelletaan seuraavia tuen enimmäismääriä:

- a) 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;
- b) 40 prosenttia muilla kuin lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;

c) 75 prosenttia asetuksen (EY) N:o 247/2006 mukaisiksi syrjäisimmiksi alueiksi luokitelluilla alueilla;

d) 65 prosenttia asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 72 artiklaa.

103 v artikla

Sivutuotteiden tislaukset

1. Tukea voidaan myöntää viiniytämisen sivutuotteiden vapaaehtoiseen tai pakolliseen tislaukseen, joka on suoritettu liitteessä XV b olevassa D kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolittraa kohti. Tukea ei makseta tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka ylittää 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

2. Tuen enimmäismäärät perustuvat keräys- ja käsittelykustannuksiin, ja komissio vahvistaa ne.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotettujen tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

103 w artikla

Viinin tislaminen alkoholijuomaksi

1. Tukea voidaan myöntää hehtaarikohtaisena tukena 31 päivään heinäkuuta 2012 saakka tuottajille, joiden tuotama viini tislataan alkoholijuomaksi.

2. Ennen tuen myöntämistä on esitettävä asiaankuuluvat viinin tislaukselle koskevat sopimukset sekä todisteet tislauksen toimittamisesta.

103 x artikla

Erityinen tislaustoimenpide

1. Tukea voidaan myöntää 31 päivään heinäkuuta 2012 saakka vapaaehtoisista tai pakollista tislaustoimenpidettä varten jäsenvaltioiden päätöksestä perustelluissa kriisitapauksissa ylijäämien vähentämiseksi tai poistamiseksi ja samalla saatavuuden jatkuvuuden turvaamiseksi sadosta toiseen.

2. Komissio vahvistaa tuen enimmäismäärät.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiataroituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

4. Erityistä tislaustoimenpidettä varten käytettävien määrärahojen osuus ei saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia liitteessä X b vahvistetuista käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista jäsenvaltiota kohti kyseisenä talousarviovuonna:

— 20 prosenttia vuonna 2009,

— 15 prosenttia vuonna 2010,

— 10 prosenttia vuonna 2011,

— 5 prosenttia vuonna 2012.

5. Jäsenvaltiot voivat lisätä erityistä tislaustoimenpidettä varten käytettävissä olevia määrärahoja 4 kohdan mukaisen vuosittaisten enimmäismäärien yli antamalla käyttöön kansallisia määrärahoja seuraavissa rajoissa (ilmaistuna prosentteina 4 kohdassa esitetystä vastaavasta vuosittaisesta ylärajasta):

— 5 prosenttia viinivuonna 2010,

— 10 prosenttia viinivuonna 2011,

— 15 prosenttia viinivuonna 2012.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kansallisten määrärahojen lisäyksestä, ja sille on saatava komission hyväksyntä ennen kuin kyseiset varat ovat käytettävissä.

103 y artikla

Tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttäminen

1. Tukea voidaan myöntää 31 päivään heinäkuuta 2012 viinintuottajille, jotka käyttävät tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua lisätäkseen tuotteiden luonnollista alkoholipitoisuutta liitteessä XV a säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan potentiaalisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosenttia ja väkevöimiseen käytettyä puristettua rypälemehuhehtolittraa kohti.

3. Komissio vahvistaa tälle toimenpiteelle eri viininviljelyvyöhykkeillä myönnettävän tuen enimmäismäärät.

103 z artikla

Täydentävät ehdot

Jos viljelijän todetaan milloin tahansa kolmen vuoden aikana rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta tai milloin tahansa yhden vuoden aikana rypäleiden raakana korjaamista koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta jättäneen noudattamatta tilallaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 3–7 artiklassa tarkoitettuja lakisäätöisiä hoitovaatimuksia tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, tukea alennetaan tai se peruutetaan osittain tai kokonaan noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja viljelijä on tapauksen mukaan velvoitettava maksamaan se takaisin kyseisissä säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

IV alajakso

Menettelysäännökset

103 z a artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy tämän jakson täytäntöönpanoa varten tarvittavat toimenpiteet.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

a) tukiohjelmien esitysmuotoa;

b) tukiohjelmien muuttamista sen jälkeen, kun ne ovat tulleet sovellettaviksi;

c) 103 p – 103 y artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä;

d) edellytyksiä, jotka koskevat yhteisön varoista tulevan tuen julkaisemista ja siitä tiedottamista.

(*) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.
(**) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.”

8) Korvataan II osan II osaston I luvun otsikko seuraavasti:

”I LUKU

Kaupan pitämistä ja tuotantoa koskevat säännöt”.

9) Korvataan II osan II osaston I luvun I jakson otsikko seuraavasti:

”I j a k s o

Kaupan pitämistä koskevat säännöt”.

10) Lisätään artiklat seuraavasti:

”113 c artikla

Kaupan pitämistä koskevat säännöt viinin yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi

1. Viinin ja myös rypäleiden, rypäleen puristemehujen ja viinien, yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi tuottajajäsenvaltiot voivat erityisesti 123 artiklan 3 kohdassa ja 125 o artiklassa tarkoitettujen toimialakohtaisten organisaatioiden tekemiä päätöksiä täytäntöön panemalla vahvistaa kaupan pitämistä koskevia sääntöjä tarjonnan sääntelemiseksi.

Näiden sääntöjen tulee olla tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia eivätkä ne saa

- a) liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen tuotteen ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;
- b) sallia hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista;
- c) jädäyttää liian suurta osuutta vuosikerrasta, joka muutoin olisi saatavilla;
- d) antaa mahdollisuutta kieltäytyä antamasta kansallisia ja yhteisön todistuksia, joita tarvitaan viinien liikkeeseen luovuttamiseen ja kaupan pitämiseen, jos kaupan pitämisessä noudatetaan edellä mainittuja sääntöjä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on saatettava toimijoiden tietoisuuteen julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa julkaisussa.

3. Jäljempänä olevan 125 o artiklan 3 kohdassa tarkoitettua raportointivelvoitetta sovelletaan myös jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin päätöksiin tai toteuttamiin toimiin.

113 d artikla

Viinin kaupan pitämistä koskevat erityissäännökset

1. Liitteessä XI b vahvistettuja rypäletuotteiden luokkien nimityksiä saa käyttää yhteisössä ainoastaan sellaisen tuotteen kaupan pitämisessä, joka on mainitussa liitteessä vahvistettujen edellytysten mukainen.

Sen estämättä, mitä 118 y artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ilmaisua ”viini” käytetään, jos

a) se on hedelmän nimeen liitettyä yhdysnimikkeen muodossa muiden hedelmien kuin rypäleiden käymisestä saatujen tuotteiden pitämisessä kaupan; tai

b) se on osa yhdysnimeä.

Liitteessä XI b esitettyjä viiniluokkia vastaavien tuotteiden kanssa ei saa aiheuttaa sekaannusta.

2. Komissio voi muuttaa liitteessä XI b lueteltuja rypäletuotteiden luokkia 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jäljempänä olevan 120 a artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista saatua viiniä, joka ei ole minkään liitteessä XI b vahvistettujen luokkien mukaista, saa käyttää ainoastaan viinintuottajan oman talouden kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen, lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971.”

11) Lisätään II osan II osaston I lukuun jaksot seuraavasti:

”I a j a k s o

Viinialan alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät

118 a artikla

Soveltamisala

1. Tässä jaksossa vahvistettuja, alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevia sääntöjä sovelletaan liitteessä XI b olevassa 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen perustana on

a) seuraavien tahojen oikeutettujen etujen suojele:

i) kuluttajat ja

ii) tuottajat;

b) kyseisten tuotteiden yhteisten markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen; ja

c) laatutuotteiden tuotannon edistäminen niin, että sallitaan kansalliset laatupoliittiset toimenpiteet.

I alajakso

Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

118 b artikla

Määritelmät

1. Tässä alajaksossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) 'alkuperänimityksellä' tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 118 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

i) sen laatu ja ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietyistä maantieteellisestä ympäristöstä luontoineen ja inhimillisine tekijöineen;

ii) sen tuotannossa käytetyt rypäleet tulevat yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista;

b) 'maantieteellisellä merkinnällä' tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 118 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

i) sen erityinen laatu, maine tai muut ominaisuudet johtuvat kyseisestä maantieteellisestä alkuperästä;

ii) vähintään 85 prosenttia sen tuotannossa käytetyistä rypäleistä tulee yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista tai mainitun lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä.

2. Tiettyjä perinteisesti käytettyjä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, jos ne

a) kuvaavat viiniä;

b) viittaavat maantieteelliseen nimeen;

c) ovat 1 kohdan a alakohdan i-iv alakohdan vaatimusten mukaisia; ja

d) käyvät läpi menettelyn, jossa myönnetään tässä alajaksossa vahvistettu alkuperänimitysten tai maantieteellisen merkintöjen suoja.

3. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, mukaan luettuina kolmansissa maissa sijaitseviin maantieteellisiin alueisiin liittyvät nimitykset ja merkinnät, voidaan suojata yhteisössä tässä alajaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

118 c artikla

Suojahakemusten sisältö

1. Hakemuksen, joilla haetaan nimelle suojaa alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, on sisällettävä tekninen asiakirja, jossa on

a) suojattava nimi;

b) hakijan nimi ja osoite;

c) 2 kohdassa tarkoitettu eritelmä; ja

d) yhtenäinen asiakirja, jossa esitetään yhteenvedo 2 kohdassa tarkoitettua eritelmästä.

2. Eritelmän tarkoituksena on antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus tarkistaa alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään liittyvät tuotantoedellytykset.

Siinä on oltava vähintään

a) suojattava nimi;

b) viinin (viinien) kuvaus:

i) viineistä, joilla on alkuperänimitys, niiden tärkeimmät analyyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;

- ii) viineistä, joilla on maantieteellinen merkintä, niiden tärkeimmät analyttiset ominaisuudet sekä arviointi tai ilmoitus niiden aistinvaraisista ominaisuuksista;
- c) viinin (viinien) valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja viinin (viinien) valmistusta koskevat rajoitukset;
- d) asianomaisen maantieteellisen alueen rajaus;
- e) enimmäistuotos hehtaaria kohden;
- f) maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, joista viini(t) on saatu;
- g) tiedot 118 b artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tai tarvittaessa 118 b artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettusta yhteydestä;
- h) yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut vaatimukset tai, jos jäsenvaltiot niin säätävät, suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää hallinnoivan organisaation vahvistamat vaatimukset, ottaen huomioon, että vaatimusten on oltava puolueettomia ja syrjimättömiä sekä yhteisön lainsäädännön mukaisia;
- i) eritelmää koskevien säännösten noudattamisen tarkastamisesta huolehtivien viranomaisten tai laitosten nimi ja osoite ja niiden erityistehtävät.

118 d artikla

Suojan hakeminen kolmannessa maassa sijaitsevalle maantieteelliselle alueelle

1. Jos suojaa hakemus koskee kolmannessa maassa sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, sen on sisällettävä 118 c artiklassa säädetyt tiedot sekä todiste siitä, että kyseinen nimi on suojattu alkuperämaassaan.
2. Hakemus on toimitettava komissiolle siten, että hakija toimittaa sen suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.
3. Suojaa koskeva hakemus on tehtävä jollakin yhteisön virallisista kielistä tai sen mukana on oltava virallinen käännös johonkin kyseisistä virallisista kielistä.

118 e artikla

Hakijat

1. Alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa voivat hakea tuottajaryhmittymät tai poikkeusta-

pauksissa yksittäiset tuottajat. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisina hakemuksessa.

2. Tuottaja voi jättää hakemuksen ainoastaan tuottamansa viinin suojaamiseksi.

3. Jos nimi tarkoittaa jotakin rajat ylittävää maantieteellistä aluetta tai rajat ylittävään maantieteelliseen alueeseen liittyvää perinteistä nimeä, voidaan jättää yhteinen hakemus.

118 f artikla

Alustava kansallinen menettely

1. Edellä olevan 118 b artiklan mukaisesti hakemuksiin, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa yhteisöstä peräisin oleville viineille, sovelletaan tämän artiklan mukaista alustavaa kansallista menettelyä.

2. Suojaa koskeva hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelta alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on peräisin.

3. Jäsenvaltion on tutkittava suojaa koskeva hakemus sen tarkistamiseksi, onko se tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen.

Jäsenvaltion on toteutettava kansallinen menettely hakemuksen julkaisemiseksi asianmukaisesti ja vahvistettava julkaisemista seuraava, vähintään kahden kuukauden pituinen ajanjakso, jonka aikana kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla jäsenvaltiolle asianmukaisesti perustellun lausuman.

4. Jos jäsenvaltio katsoo, että alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ei ole asiaankuuluvien vaatimusten mukainen taikka että se on yhteensopimaton yhteisön lainsäädännön kanssa yleisesti, sen on hylättävä hakemus.

5. Jos jäsenvaltio katsoo asiaankuuluvien vaatimusten täyttyvän,

a) sen on julkaistava yhtenäinen asiakirja ja eritelmä ainakin internetissä; ja

b) toimitettava komissiolle suojaa koskeva hakemus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- i) hakijan nimi ja osoite;

- ii) 118 c artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;
- iii) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo hakijan jättämän hakemuksen olevan edellytysten mukainen; ja
- iv) viittaus a alakohdassa tarkoitettuun julkaisemiseen.

Nämä tiedot on toimitettava jollakin yhteisön virallisista kielistä tai niiden mukana on oltava virallinen käännös johonkin kyseisistä virallisista kielistä.

6. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset 1 päivään elokuuta 2009 mennessä.

7. Jos jäsenvaltiolla ei ole maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, se voi ainoastaan väliaikaisesti myöntää tämän alajakson mukaisesti nimelle kansallisen tason suojan, joka tulee voimaan päivästä, jona hakemus jätetään komissiolle. Väliaikainen kansallinen suoja lakkaa sinä päivänä, jona tehdään päätös tämän alajakson mukaisesta rekisteröinnistä tai hakemuksen hylkäämisestä.

118 g artikla

Komission suorittama hakemuksen tutkiminen

1. Komissio julkaisee suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan hakemuksen viimeisen jättöpäivän.
2. Komissio tutkii, ovatko 118 f artiklan 5 kohdassa tarkoitettut suojaa koskevat hakemukset tämän alajakson edellytysten mukaiset.
3. Jos komissio katsoo, että tämän alajakson edellytykset täyttyvät, se julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 118 c artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua yhtenäisen asiakirjan ja 118 f artiklan 5 kohdassa tarkoitettua viittauksen eritelmän julkaisemiseen.

Muussa tapauksessa komissio päättää hylätä hakemuksen 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

118 h artikla

Vastaväitemenettely

Kahden kuukauden kuluessa 118 g artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä julkaisupäivästä kaikki jäsenvaltiot, kolmannet maat sekä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka

asuvat muussa jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon kuin suojahakemuksen jättänyt jäsenvaltio taikka jotka asuvat kolmannessa maassa tai ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla komissiolle tässä alajaksossa säädettyihin tukikelpoisuusedellytyksiin liittyvän, asianmukaisesti perustellun lausuman.

Kolmannessa maassa asuvien luonnollisten henkilöiden ja kolmanteen maahan sijoittautuneiden oikeushenkilöiden on toimitettava lausuma komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä ensimmäisessä kohdassa asetetussa kahden kuukauden määräajassa.

118 i artikla

Suojapäätös

Komissio päättää käytettävissään olevien tietojen perusteella 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen joko myöntää suojan alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle, joka on tämän alajakson edellytysten ja yhteisön lainsäädännön mukainen, tai hylätä hakemuksen, joka ei ole mainittujen edellytysten mukainen.

118 j artikla

Homonyymit

1. Tämän viinialaa koskevan asetuksen mukaisesti jo rekisteröidyn nimityksen kanssa kokonaan tai osittain homonyymisen nimen, jonka osalta hakemus on jätetty, rekisteröinnissä on otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ja perinteiset käytännöt sekä sekaannusten riski.

Homonyymistä nimitystä, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

Rekisteröidyn homonyymisen nimen käyttö on sallittua edellyttäen, että myöhemmin rekisteröidyn homonyymisen nimen ja jo rekisteröidyn nimen välillä on käytännössä riittävä ero, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasavertainen kohtelu ja se, ettei kuluttajaa johdeta harhaan.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, jos nimi, jonka osalta hakemus on jätetty, on kokonaan tai osittain homonyyminen jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla sellaisenaan suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa.

Jäsenvaltiot eivät saa rekisteröidä muita kuin samanlaisia maantieteellisiä merkintöjä suojattavaksi omassa maantieteellisiä merkintöjä koskevassa lainsäädännössään, jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu yhteisössä alkuperämerkintöjä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla.

3. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden merkitsemisessä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä, jos se sisältää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän tai koostuu tällaisesta nimityksestä tai merkinnästä, jollei komission täytäntöönpanotoimenpiteistä muuta johdu.

4. Edellä olevan 118 b artiklan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja ei rajoita suojattuja maantieteellisiä merkintöjä, joita sovelletaan tislattujen alkoholijuomien määrittämistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta 15 päivänä tammikuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 110/2008 (*) tarkoitettuihin alkoholijuomiin, ja päinvastoin.

118 k artikla

Suojan epäämisperusteet

1. Nimiä, joista on tullut yleisnimiä, ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä.

Tässä alajaksossa ilmaisulla 'nimi, josta on tullut yleisnimi', tarkoitetaan viinin nimeä, josta on yhteisössä tullut viinin yleinen nimi, vaikka se viittaaakin paikkaan tai alueeseen, jossa kyseistä tuotetta alun perin tuotettiin tai pidettiin kaupan.

Sen määrittämiseksi, onko nimestä tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät ja erityisesti:

- tilanne yhteisössä ja erityisesti alueilla, joilla tuotetta käytetään;
- asiaa koskeva yhteisön tai kansallinen lainsäädäntö.

2. Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.

118 l artikla

Suhde tavaramerkkeihin

1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 118 m artik-

lan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta vastaavan ja johonkin liitteessä XI b lueteltuun luokkaan kuuluvaa tuotetta koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja koskeva hakemus toimitettiin komissiolle, ja alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä suojataan.

Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt tavaramerkit on mitätöitävä.

2. Tavaramerkin, jonka käyttö vastaa jotakin 118 m artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta ja jota koskeva rekisteröintihakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti yhteisön alueella tapahtuneella käytöllä ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamista koskevan hakemuksen jättämistä komissiolle, käyttöä voidaan jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta, jos jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 89/104/ETY (**) tai yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 40/94 (***) säädetyt tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 118 k artiklan 2 kohdan soveltamista.

Tällöin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samanaikaisesti asianomaisen tavaramerkin kanssa.

118 m artikla

Suoja

1. Suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua viiniä kaupan pitävä toimija.

2. Suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät sekä kyseisiä suojattuja nimiä käyttävät, asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotetut viinit on suojattu

a) suoralta tai välilliseltä suojatun nimen kaupalliselta käytöltä

i) vastaavissa tuotteissa, jotka eivät ole suojattua nimeä koskevan eritelmän mukaisia; tai

ii) jos nimen käytöllä hyödynnetään alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mainetta;

- b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten "laatu", "tyyppi", "menetelmä", "tuotettu kuten", "jäljitelmä", "makuinen", "kaltainen" tai muu samankaltainen ilmaisu;
- c) muilta vääriä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, tuotteen luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai asiano- maista viinituotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;
- d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

3. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla yhteisössä 118 k artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleisnimiä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen 2 kohdassa tarkoitettu lainvastainen käyttö.

118 n artikla

Rekisteri

Komissio perustaa viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin, joka on yleisölle avoin, sekä ylläpitää kyseistä rekisteriä.

118 o artikla

Toimivaltaisen valvontaviranomaisen nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden valvonnasta rehu- ja elintarvikelainäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 (****) 4 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että tätä alajaksoa noudattavilla toimijoilla on oikeus kuulua valvontajärjestelmän piiriin.

3. Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset. Komissio julkaisee niiden nimet ja osoitteet ja ajantasaistaa nämä tiedot säännöllisesti.

118 p artikla

Eritelmien noudattamisen tarkastaminen

1. Yhteisössä sijaitsevaan alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen

a) 118 o artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset; tai

b) yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan toisen kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu valvontaelin, joka toimii tuotteita sertifioivana laitoksena kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

Tarkastuskustannuksista vastaa tarkastuksen kohteena oleva toimija.

2. Kolmannessa maassa sijaitsevaan alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen

a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämä viranomainen; tai

b) yksi tai useampi sertifioiva laitos.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sertifioivien elinten on noudatettava eurooppalaista standardia EN 45011 tai ISO/IEC Guide 65 (Tuotteita sertifioivat laitokset. Yleiset vaatimukset) ja oltava 1 päivästä toukokuuta 2010 niiden mukaisesti hyväksytyjä.

4. Jos 1 kohdan a alakohdassa sekä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu viranomainen tai tarkoitetut viranomaiset ovat päättäneet tarkastaa eritelmien noudattamisen, niiden on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta ja niillä on oltava käytettävissään tehtäviensä hoitamiseen tarvittava asiantunteva henkilöstö ja voimavarat.

118 q artikla

Eritelmän muutokset

1. Edellä olevan 118 e artiklan edellytykset täyttävä hakija voi pyytää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän muutoksen hyväksymistä erityisesti tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella tai 118 c artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettun maantieteellisen alueen rajauksen tarkistamiseksi. Pyynnössä on kuvattava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

2. Jos ehdotetusta muutoksesta seuraa yksi tai useampi muutos 118 c artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun yhtenäiseen asiakirjaan, muutoshakemukseen sovelletaan soveltuvin osin 118 f – 118 i artiklaa. Jos ehdotetut muutokset kuitenkin ovat vähäisiä, komissio päättää 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hakemuksen hyväksymisestä noudattamatta 118 g artiklan 2 kohdassa ja 118 h artiklassa säädettyä menettelyä, ja jos muutos hyväksytään, komissio julkaisee 118 g artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot.

3. Jos ehdotetusta muutoksesta ei seuraa mitään muutosta yhtenäiseen asiakirjaan, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) jos maantieteellinen alue sijaitsee tietyssä jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio ilmaisee muutosta koskevan kantansa ja puoltaessaan muutosta julkaisee muutetun eritelmän ja ilmoittaa komissiolle hyväksytyistä muutoksista ja niiden perusteista;
- b) jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa, komissio päättää, hyväksytäänkö ehdotettu muutos.

118 r artikla

Peruuttaminen

Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä päättää 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen peruuttaa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojan, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

Edellä olevaa 118 f – 118 i artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

118 s artikla

Nykyiset suojatut viinien nimitykset

1. Viinien nimitykset, jotka on suojattu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 51 ja 54 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta 29 päivänä huhtikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 753/2002 (*****) 28 artiklan mukaisesti, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 118 n artiklassa säädettyyn rekisteriin.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettujen olemassa olevien suojattujen viinien nimitysten osalta komissiolle seuraavat tiedot:

- a) 118 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tekniset asiakirjat;
- b) kansalliset päätökset hyväksymisestä.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen viinien nimitykset, joista ei toimiteta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, menettävät tämän asetuksen mukaisen suojan. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet asianomaisten nimitysten poistamiseksi 118 n artiklassa säädetystä rekisteristä.

4. Edellä olevaa 118 r artiklaa ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin olemassa oleviin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komissio voi omasta aloitteestaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka päättää 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen peruuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua olemassa olevan suojatun viinin nimityksen suojan, jos se ei ole 118 b artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

118 t artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä maksun kulujensa kattamiseksi, tämän alajakson mukaisista suojahakemusten tutkimisesta, vastaväitteistä sekä muuttamista ja peruuttamista koskevista pyynnöistä aiheutuneet kulut mukaan luettuina.

II alajakso

Perinteiset merkinnät

118 u artikla

Määritelmät

1. "Perinteinen merkintä" tarkoittaa jäsenvaltioissa 118 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteista perinteisesti käytettyä merkintää osoittamaan

- a) että tuotteella on yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä;
- b) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotanto- tai vanhentamismenetelmää taikka viinin laatua, väriä, paikkaa tai kyseiseen viiniin liittyvää historiallista tapahtumaa.

2. Perinteisten merkintöjen tunnustamisesta, määrittelymisestä ja suojaamisesta vastaa komissio.

118 v artikla

Suoja

1. Suojattua perinteistä merkintää voidaan käyttää tuotteesta, joka on tuotettu 118 u artiklan 1 kohdassa tarkoitettun määritelmän mukaisesti.

Perinteiset merkinnät suojataan lainvastaiselta käytöltä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastainen käyttö.

2. Perinteisistä merkinnöistä ei saa tulla yhteisössä yleisnimiä.

I b j a k s o

Merkinnät ja esittely viinialalla

118 w artikla

Määritelmä

Tässä jaksossa tarkoitetaan

- a) ilmaisulla 'merkintä' tuotteeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä tuotetta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;
- b) ilmaisulla 'esittely' tietoja, jotka annetaan kuluttajille kyseisen tuotteen pakkauksessa, mukaan lukien pullojen muoto ja tyyppi.

118 x artikla

Horisontaalisten sääntöjen sovellettavuus

Direktiiviä 89/104/ETY, elintarvike-erän tunnistamismerkinnöistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/396/ETY (*****), myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/13/EY (*****), sekä valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismääristä 5 päivänä syyskuuta

2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/45/EY (*****), sovelletaan niiden soveltamisaloihin kuuluvien tuotteiden merkintöihin ja esittelyyn, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

118 y artikla

Pakolliset merkinnät

1. Liitteessä XI b olevassa 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joita pidetään kaupan yhteisössä tai jotka on tarkoitettu vientiin, merkinnöissä ja esittelyssä on oltava seuraavat pakolliset tiedot:

- a) rypäletuotteen luokka liitteen XI b mukaisesti;
 - b) viineissä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä:
 - i) ilmaisu "suojattu alkuperänimitys" tai "suojattu maantieteellinen merkintä"; ja
 - ii) suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi;
 - c) todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;
 - d) viinin lähtöisyysmerkintä;
 - e) maininta pullottajasta tai, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai maustettu laatukuohuviini, valmistajan tai myyjän nimi;
 - f) maininta tuojasta, jos kyseessä on tuontiviini; ja
 - g) maininta sokeripitoisuudesta, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai maustettu laatukuohuviini.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta viineissä, joissa on suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ilmaisu "suojattu alkuperänimitys" tai "suojattu maantieteellinen merkintä" voidaan jättää pois seuraavissa tapauksissa:
- a) merkinnässä on 118 u artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä;

- b) merkinnässä on suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi silloin kun kyseessä ovat komission määrittelemät poikkeukselliset olosuhteet.

118 z artikla

Vapaaehtoiset merkinnät

1. Edellä 118 y artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ja esittelyssä voi olla seuraavat vapaaehtoiset tiedot:

- a) satovuosi;
- b) yhden tai useamman rypälelajikkeen nimi;
- c) sokeripitoisuus, kun on kyse muista kuin 118 y artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista viineistä;
- d) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperämerkinnällä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, 118 u artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen perinteiset merkinnät;
- e) suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää kuvaava yhteisön tunnus;
- f) eräisiin tuotantomenetelmiin viittaavat ilmaisut;
- g) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän perustana olevaa aluetta pienemmän tai suuremman maantieteellisen yksikön nimi, joka on muu kuin suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

2. Kun kyseessä ovat viinit, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää, 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen käytön osalta sovelletaan seuraavaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 118 j artiklan 3 kohdan soveltamista:

- a) jäsenvaltion on otettava käyttöön lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla varmistetaan asianomaisten tietojen todenperäisyyden takaavat sertifiointi-, hyväksymis- ja valvontamenettelyt;
- b) jäsenvaltio voi syrjimättömin ja puolueettomin perustein ja rehellisen kilpailun asianmukaisesti huomioon ottaen laatia alueellaan tuotetuista rypälelajikkeista saadun viinin osalta luetteloita luokittelun ulkopuolelle jäävistä rypälelajikkeista, erityisesti jos:
- i) kuluttajille on vaarana aiheutua sekaannusta viinin todellisesta alkuperästä ottaen huomioon, että tietty

rypälelajike on jonkin nykyisen suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän erottamaton osa;

- ii) asiaankuuluvat tarkastukset eivät olisi kustannustehokkaita sen takia, että tietty rypälelajike edustaa vain pientä osaa jäsenvaltion viinitilojen tuotannosta;

- c) eri jäsenvaltioista peräisin olevien viinien sekoitusten merkinnöissä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä tai rypälelajikkeiden nimiä, elleivät jäsenvaltiot toisin sovi ja varmista, että asianmukaiset sertifiointi-, hyväksymis- ja valvontamenettelyt ovat toteutettavissa.

118 z a artikla

Kielet

1. Edellä 118 y ja 118 z artiklassa tarkoitettujen pakollisten vapaaehtoiset merkinnät, jotka ilmaistaan sanoina, on tehtävä yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi tai 118 u artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä on merkittävä sillä virallisella kielellä tai niillä virallisilla kielillä, johon tai joihin suojaa sovelletaan.

Jos kyseessä ovat suojatut alkuperänimitykset tai suojatut maantieteelliset merkinnät tai kansalliset erityisnimikkeet, joissa käytetään muuta kuin latinalaista aakkostoa, nimi voidaan merkitä myös yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä.

118 z b artikla

Soveltamisen valvonta

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 118 y artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, jota ei ole merkitty tämän jakson mukaisesti, ei saateta markkinoille tai että se poistetaan markkinoilta.

(*) EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

(**) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.

(***) EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1.

(****) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

(*****) EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1.

(***** EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.

(***** EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

(***** EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17.”

12) Lisätään II osan II osaston I lukuun jakso seuraavasti:

”I a jakso

Viinialan tuotantosäännöt

I alajakso

Rypälelajikkeet

120 a artikla

Rypälelajikkeiden luokittelu

1. Liitteessä XI b luetellut, yhteisössä tuotettavat tuotteet on valmistettava 2 kohdan mukaisesti luokiteltavista rypälelajikkeista.

2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava rypälelajikkeet, joita niiden alueella saa istuttaa, uudelleenistuttaa ja varittaa viinivalmistusta varten, jollei 3 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat luokitella ainoastaan rypälelajikkeet, jotka ovat seuraavien edellytysten mukaisia:

- a) lajike kuuluu *Vitis vinifera* -lajiin tai on peräisin *Vitis vinifera* -lajiin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä;
- b) lajike ei kuulu seuraaviin lajikkeisiin: Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton ja Herbemont.

Jos jokin rypälelajike poistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua luokittelusta, kyseisen lajikkeen raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa luokittelusta poistamisesta.

3. Jäsenvaltioille, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa laskettuna viiden edeltävän viinivuoden keskituoksesta, myönnetään vapautus 2 kohdassa tarkoitettua luokitteluvaihtoehtoa.

Myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa saa kuitenkin istuttaa, uudelleenistuttaa ja varittaa viinivalmistusta varten ainoastaan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisia rypälelajikkeita.

4. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisestä ja toisesta alakohdasta sekä 3 kohdan toisesta alakohdasta poiketen seuraavien rypälelajikkeiden istutus, uudelleenistutus ja varttäminen on sallittua tieteellisiin ja kokeellisiin tarkoituksiin:

a) luokittelemattomat rypälelajikkeet 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta;

b) muut kuin 2 kohdan a ja b alakohdan mukaiset rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta.

5. Alat, joille on istutettu 2, 3 tai 4 kohdan vastaisesti viinintuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita, on raivattava.

Tällaisia aloja ei ole kuitenkaan pakko raivata, jos kyseinen tuotanto on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottajat noudattavat 2–5 kohdan säännöksiä.

II alajakso

Viinivalmistusmenetelmät ja rajoitukset

120 b artikla

Soveltamisala

Tämä alajakso koskee sallittuja viinivalmistusmenetelmiä ja rajoituksia, joita sovelletaan viinialan tuotteiden tuotannossa ja kaupan pitämisessä, sekä menettelyä, jota noudatetaan kyseisistä menetelmistä ja rajoituksista päätetään.

120 c artikla

Viinivalmistusmenetelmät ja rajoitukset

1. Viinialan tuotteita yhteisössä tuotettaessa ja säilytetäessä saa käyttää vain yhteisön lainsäädännössä sallittuja viinivalmistusmenetelmiä, joista on säädetty liitteessä XV a tai joista päätetään 120 d ja 120 e artiklan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta

a) viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun;

b) viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuun rypäleen puristemehuun ja tiivistettyyn rypäleen puristemehuun.

2. Viinivalmistusmenetelmiä saa käyttää ainoastaan kyseisten tuotteiden asianmukaiseen valmistukseen, säilytykseen tai jälkikäsitteilyyn.

3. Viinialan tuotteet on tuotettava yhteisössä noudattaen liitteessä XV b vahvistettuja rajoituksia.

4. Yhteisössä ei saa pitää kaupan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, jotka on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu yhteisössä tai tapauksen mukaan kansallisella tasolla, tai jotka ovat liitteessä XV b vahvistettujen rajoitusten vastaisia.

120 d artikla

Jäsenvaltion päättämät tiukemmat säännöt

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käytön ja säätää tiukemmista rajoituksista yhteisön lainsäädännössä sallituille, alueellaan tuotetuille viineille vahvistaakseen suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien sekä kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisen ominaisuuksien säilymistä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä rajoitukset ja kiellot komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

120 e artikla

Viininvalmistusmenetelmien ja rajoitusten salliminen

1. Komissio päättää viinialan tuotteiden tuotantoon ja säilyttämiseen liittyvien viininvalmistusmenetelmien ja rajoitusten sallimisesta 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, liitteessä XV a siihen kuuluvien tuotteiden osalta vahvistettuja väkevöimistä, happamuuden lisäämistä ja happamuuden vähentämistä koskevia viininvalmistusmenetelmiä sekä liitteessä XV b lueteltuja rajoituksia lukuun ottamatta.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäytön komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamin edellytyksin.

120 f artikla

Sallimisen perusteet

Kun komissio sallii viininvalmistusmenetelmän 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, se

a) ottaa huomioon Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) suosittelemat ja julkaisemat viininvalmistusmenetelmät ja sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole vielä sallittuja, koekäytön tulokset;

b) ottaa huomioon ihmisten terveyden suojelemisen;

c) ottaa huomioon mahdolliset riskit siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan odotusten ja käsitysten suhteen, sekä tällaisten riskien poistamiseen käytettävien tiedotusmenetelmien saatavuuden ja käytettävyyden;

d) varmistaa, että viinin luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet säilyvät eikä asianomaisen tuotteen koostumus muutu merkittävästi;

e) varmistaa, että ympäristöstä huolehtimisen osalta noudatetaan hyväksyttävää vähimmäistasoa;

f) noudattaa liitteissä XV a ja XV b vahvistettuja viininvalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevia yleisiä sääntöjä.

120 g artikla

Määrittäminen menetelmät

Viinialan tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettävät menetelmät ja säännöt, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti, ovat OIV:n suosittelemat ja julkaisemat määrittäminen menetelmät ja säännöt.

Jos OIV ei ole suositellut ja julkaissut mitään menetelmiä tai sääntöjä, komissio vahvistaa menetelmät ja säännöt 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Ennen sääntöjen vahvistamista käytetään asianomaisen jäsenvaltion sallimia menetelmiä ja sääntöjä.”

13) Muutetaan 121 artikla seuraavasti:

a) lisätään ensimmäiseen kohtaan alakohdat seuraavasti:

”k) säännöt, jotka koskevat I a jakson I alajaksossa tarkoitettuja alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä, ja erityisesti kyseisessä alajaksossa säädettyjen sääntöjen soveltamista koskevat poikkeukset

i) alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän vireillä olevien suojahakemusten osalta;

ii) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tiettyjen viinien tuotannon osalta sellaisella maantieteellisellä alueella, joka sijaitsee sen maantieteellisen alueen läheisyydessä, jolta rypäleet ovat peräisin;

- iii) suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen tiettyjen viinien perinteisten tuotantotapojen osalta;
- l) säännöt, jotka koskevat I a jakson II alajaksossa tarkoitettuja perinteisiä merkintöjä erityisesti seuraavien osalta:
- i) suojan myöntämismenettely;
- ii) erityinen suojan taso;
- m) säännöt, jotka koskevat I b jaksossa tarkoitettuja merkintöjä ja esittelyä ja erityisesti
- i) kyseisen tuotteen lähtöisyysmerkintää;
- ii) 118 z artiklassa lueteltujen vapaaehtoisten merkintöjen käyttöedellytyksiä;
- iii) päällymerkinnässä olevaan satovuotta ja rypälelajiketta koskevaan mainintaan liittyviä 118 z artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvaatimuksia;
- iv) uusia poikkeuksia niiden poikkeuksien lisäksi, joita tarkoitetaan 118 y artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta;
- v) tuotteen esittelyyn liittyvää suojaa koskevia sääntöjä.”;
- b) lisätään kohdat seuraavasti:
- ”Komissio hyväksyy II a jakson II alajaksossa sekä liitteissä XV a ja XV b olevien viinivalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevien säännösten täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jollei mainituissa liitteissä toisin säädetä.
- Kolmannessa kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voivat olla erityisesti:
- a) säännökset, joiden mukaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä IV lueteltuja yhteisön viinivalmistusmenetelmiä pidetään sallittuina viinivalmistusmenetelminä;
- b) kuohuviinien, laatukuohuviinien ja maustettujen laatuohuviinien sallitut valmistusmenetelmät ja rajoitukset, mukaan lukien väkevöiminen, happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen;
- c) väkevien viinien sallitut valmistusmenetelmät ja rajoitukset;
- d) rypäleen puristemehun ja viinin sekoittamista ja leikkaamista koskevat säännökset liitteessä XV b olevan C kohdan edellytysten mukaisesti;
- e) viinivalmistusmenetelmissä käytettyjen aineiden puhtaus- ja tunnistetiedot, jollei niistä ole yhteisön sääntöjä;
- f) sallittujen viinivalmistusmenetelmien toteuttamista koskevat hallinnolliset säännöt;
- g) tuotteiden, jotka eivät ole 120 c artiklan mukaisia, hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä koskevat edellytykset, mahdolliset kyseisen artiklan vaatimuksia koskevat poikkeukset sekä perusteet, joiden tarkoituksena on estää yksittäisissä tapauksissa liiallinen ankaruus;
- h) edellytykset, joilla jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten tuotteiden hallussapidon, liikkuvuuden ja käytön, jotka eivät ole II a jakson II alajakson muiden säännösten kuin 120 c artiklan mukaisia tai kyseisen alajakson täytäntöönpanosäännösten mukaisia.”
- 14) Lisätään 122 artiklan kohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat viinialalla hyväksyä ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä vastaavien edellytyksin tuottajaorganisaatiot, jotka soveltavat perussääntöä, jossa määrätään, että niiden jäsenten on erityisesti:

- a) sovellettava tuottajaorganisaation vahvistamia sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;
- b) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja ja markkinkehitystä;
- c) vastattava seuraamuksista, kun perussäännön mukaisia velvoitteita jätetään noudattamatta.

Viinialalla voidaan erityisesti pyrkiä seuraaviin ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin:

- a) edistämään ja antamaan ympäristöä säästävien viljelymenetelmien ja tuotantotekniikoiden toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;
- b) edistämään aloitteita, jotka koskevat viininvalmistuksen sivutuotteiden käsittelyä ja jätehuoltomenetelmiä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi;
- c) tutkimaan kestäviä tuotantomenetelmiä ja markkinakehitystä;
- d) edistämään II osan I osaston IV luvun IV b jaksossa tarkoitettujen tukiohjelmien saavuttamista.”

15) Muutetaan 123 artiklan 3 kohta seuraavasti:

- a) korvataan johdantolause sekä a ja b alakohta seuraavasti:

”Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on hedelmä- ja vihannesalalla velvollisuus ja viinialalla mahdollisuus hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot,

- a) joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät johdantolauseessa tarkoitettujen alojen tuotteiden tuotantoon, kauppaan tai jalostukseen;
- b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;”
- b) muutetaan c alakohta seuraavasti:

- i) korvataan johdantolause seuraavasti:

”jotka harjoittavat kuluttajien edun huomioon ottaen ja viinialalla kansanterveyden ja kuluttajien edun huomioon ottaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta näiden seikkojen huomioon ottamista muilla aloilla, yhdellä tai useammalla yhteisön alueella vähintään yhtä, ja kun kyseessä on hedelmä- ja vihannesala, vähintään kahta seuraavista toimista:”

- ii) korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) hedelmä- ja vihannesalan sekä viinialan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;”;

- iii) korvataan iv alakohta seuraavasti:

”iv) tuotettuihin hedelmiin ja vihanneksiin sekä viinialan tuotantoon liittyvän potentiaalın enempi hyödyntäminen;”;

- iv) korvataan vii ja viii alakohta seuraavasti:

”vii) sellaisten menetelmien ja keinojen kehittäminen, joilla parannetaan tuotteiden laatua kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa ja viinialalla myös kaikissa viiniyttämisen vaiheissa;

viii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalın hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatu- ja merkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen;”;

- v) korvataan x alakohta seuraavasti:

”x) liitteessä XVI a olevassa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen vahvistaminen yhteisön tai kansallisia sääntöjä tiukempina hedelmä- ja vihannesalalla;”;

- vi) lisätään alakohta seuraavasti:

”xi) viinialalla:

— tiedon antaminen suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisominaisuuksista;

— kohtuullisen ja vastuullisen viininkulutuksen edistäminen ja terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;

— viinin menekinedistämiskampanjoiden toteuttaminen erityisesti kolmansissa maissa.”

16) Lisätään II osan II osaston II lukuun jakso seuraavasti:

”I b j a k s o

Tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt viinialalla

125 o artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltio voi hyväksyä tuottajaorganisaation tai toimialakohtaisen organisaation, joka on tehnyt asianomaiselle jäsenvaltiolle hyväksymishakemuksen, jossa on todistettu siitä, että

a) kun kyseessä on tuottajaorganisaatio:

i) se on 122 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

ii) sillä on asianomaisen jäsenvaltion vahvistama vähimmäismäärä jäseniä;

iii) se tuottaa asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman vähimmäismäärän kaupan pidettäviä tuotteita alueella, jolla se toimii;

iv) se pystyy toteuttamaan toimintansa asianmukaisesti keston, tehokkuuden ja tarjonnan keskittämisen suhteen;

v) se toimii tehokkaasti antaakseen jäsentuottajilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

b) kun kyseessä on toimialakohtainen organisaatio:

i) se on 123 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

ii) se toteuttaa toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;

iii) se edustaa merkittävää osaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotannosta tai kaupasta;

iv) se ei osallistu viinialan tuotteiden tuotantoon, jalostukseen eikä kaupan pitämiseen.

2. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti hyväksytyjä tuottajaorganisaatioita pidetään tämän artiklan mukaisesti hyväksytyinä tuottajaorganisaatioina.

Edellä 123 kohdan 3 kohdassa ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa esitetyt valintaperusteet täyttäviä organisaatioita, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet, pidetään kyseisten säännösten mukaisina toimialakohtaisina organisaatioina.

3. Edellä olevaa 125 b artiklan 2 kohtaa ja 125 k artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viinialan tuottajaorganisaatioihin ja toimialakohtaisiin organisaatioihin. Kuitenkin

a) 125 b artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 125 k artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetut määräajat ovat neljä kuukautta;

b) 125 b artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 125 k artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetut hyväksymistä koskevat hakemukset on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

c) 125 b artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 125 k artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut vuotuiset tiedonannot on tehtävä vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä.”

17) Korvataan 129 artiklan toinen virke seuraavasti:

”Tämän asetuksen soveltamisen pohjalta saatu tullinimikkeistö, mukaan lukien tarvittaessa liitteissä III ja XI b olevat määritelmät, liitetään yhteiseen tullitariffiin.”

18) Lisätään 130 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”g a) viini;”.

19) Lisätään artikla seuraavasti:

”133 a artikla

Erityisvakuus viinialalla

1. CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 30 kuuluvien viinirypälemehujen ja rypäleen puristemehujen, joiden osalta yhteisen tullitariffin maksujen soveltaminen riippuu tuotteen tuontihinnasta, tuontihinnan oikeellisuus tarkistetaan joko jokaisen lähetyksen tarkastuksen perusteella tai käyttämällä komission kyseisten tuotteiden alkuperämaassa todettujen hintanoteerausten perusteella laskemaa kiinteää tuontiarvoa.

Jos kyseisen lähetyksen ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin mahdollisesti sovellettava kiinteä tuontiarvo korotettuna komission vahvistamalla marginaalilla, joka ei saa ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan kiinteän tuontiarvon perusteella määrätyn tuontitullin suuruisen vakuuden antamista.

Jos kyseisen tavaralähetyksen tulohintaa ei ilmoiteta, yhteisen tullitariffin soveltaminen riippuu kiinteästä tuontiarvosta tai asiaa koskevien tullilainsäädännön säännösten soveltamisesta komission vahvistamin edellytyksin.

2. Jos liitteessä XV b olevassa B.5 tai C kohdassa tarkoitettuja neuvoston poikkeuksia sovelletaan tuotuihin tuotteisiin, tuojien on annettava näiden tuotteiden osalta määrättyille tulliviranomaisille vakuus vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä. Vakuus vapautetaan, kun tuoja esittää sen jäsenvaltion, jossa vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen on tapahtunut, tulliviranomaisille tyydyttävät todisteet siitä, että rypäleen puristemehusta on valmistettu viinirypälemehua, niitä on käytetty viinialaan kuulumattomissa tuotteissa tai, jos ne on viiniytetty, ne on varustettu asianmukaisin päällysmarkkinoin.

20) Korvataan 141 artiklan 1 kohdassa johdantolause seuraavasti:

”Yhden tai useamman 135–140 a artiklassa säädetyn tullimaksun alaisen vilja-, riisi-, sokeri-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarja- ja banaanian sekä viinirypälemehu- ja rypäleen puristemehualan tuotteen tuonnissa on sovellettava lisätuontitullia kyseisestä tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla, jos:”.

21) Lisätään III osan II luvun IV jaksoon alajakso seuraavasti:

”V alajakso

Viinin tuontia koskevat erityissäännökset

158 a artikla

Viinin tuontia koskevat erityisvaatimukset

1. Jollei toisin säädetä tai erityisesti perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja päällysmarkkintöjä koskevia, tämän asetuksen II osan II osaston I luvun I a jakson I alajaksossa sekä 113 d artiklan 1 kohdassa vahvistettuja säännöksiä sovelletaan yhteisöön tuotaviin, CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 kuuluviin tuotteisiin.

2. Jollei perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tuotteet on tuotettava OIV:n suositte-

lemien ja julkaisemien tai yhteisön tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden perusteella sallimien viininvalmistusmenetelmien mukaisesti.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnin edellytyksenä on

a) toimivaltaisen viranomaisen, joka sisältyy komission julkaisemaan luetteloon, tuotteen alkuperämaassa antama todistus siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan;

b) tuotteen alkuperämaan nimeämän elimen tai viranomaisen laatima määritystodistus, jos tuotteet on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi.

4. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

22) Korvataan 160 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää osittain tai kokonaan sisäisen jalostusmenettelyn käytön vilja-, riisi-, sokeri-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarja-alojen ja maatalousperäisen etyylialkoholialan tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.”

23) Lisätään 161 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d c) viini;”.

24) Korvataan 174 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää osittain tai kokonaan ulkoisen jalostusmenettelyn käytön vilja-, riisi-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudanliha-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha- sekä siipikarja-alojen tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.”

25) Korvataan 175 artikla seuraavasti:

”175 artikla

Perustamissopimuksen 81–86 artiklan soveltaminen

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 81–86 artiklaa sekä niiden täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä sovelletaan kaikkiin perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja 82 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoa tai kauppaa, jollei tämän asetuksen 176–177 artiklasta muuta johdu.”

26) Korvataan 180 artikla seuraavasti:

”180 artikla

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan soveltaminen

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot suorittavat tämän asetuksen 44–48, 102, 102 a, 103, 103 a, 103 b, 103 e, 103 g a, 104, 105, 182 ja 182 a artiklan sekä II osan I osaston III luvun IV a jakson III alajakson ja II osan I osaston IV luvun IV b alajakson nojalla tämän asetuksen mukaisesti. Kuitenkin 103 n artiklan 4 kohdan osalta vain perustamissopimuksen 88 artiklaa ei sovelleta.”

27) Lisätään IV osan II lukuun artikla seuraavasti:

”182 a artikla

Kansallinen tislautuki kriisitapauksessa

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää 1 päivästä elokuuta 2012 kansallista tukea viinintuottajille vapaaehtoisista tai pakollista viinin tislauksesta varten perustelluissa kriisitapauksissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuen on oltava suhteellista ja mahdollistettava kriisin ratkaisu.

3. Jäsenvaltiossa käytettävissä olevien tukien kokonaismäärä tietynä vuotena ei tällaisen tuen osalta saa ylittää 15:tä prosenttia liitteessä X b vahvistetuista kutakin jäsenvaltiota varten kyseisenä vuotena käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista.

4. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on toimitettava asianmukaisesti perusteltu ilmoitus komissiolle. Komissio tekee päätöksen siitä, onko toimenpide hyväksytty ja voidaanko tukea myöntää.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa

tai energiatarpeisiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

6. Komissio voi vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

28) Lisätään 184 artiklaan kohdat seuraavasti:

”7) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 103 p artiklassa tarkoitettujen viinialan menekinedistämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta;

8) vuoden 2012 loppuun mennessä viinialaa koskevan kertomuksen ottaen erityisesti huomioon uudistuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset.”

29) Lisätään artiklat seuraavasti:

”185 a artikla

Viinitilarekisteri ja tuotantokysely

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä viinitilarekisteriä, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuotantokyvystä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus ei koske jäsenvaltioita, joissa 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltaviin rypälelajikkeisiin kuuluvien viiniköynnösten kokonaispinta-ala on pienempi kuin 500 hehtaaria.

3. Jäsenvaltioiden, joiden tukiohjelmiin sisältyy ”viinitilojen rakenneuudistus- ja uusiin lajikkeisiin siirtymistoimenpide” 103 q artiklan mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä maaliskuuta tuotantokyselyyn koskeva ajantasainen selvitys viinitilarekisterin perusteella.

4. Komissio vahvistaa viinitilarekisteriä ja tuotantokyselyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt erityisesti sen osalta, miten viinitilarekisteriä ja tuotantokyselyä käytetään tuotantokyvyn seurantaan ja valvontaan sekä alojen mittaukseen.

Komissio voi päättää milloin tahansa 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen, ettei 1–3 kohtaa enää sovelleta.

185 b artikla

Viinialan pakolliset ilmoitukset

1. Viinittämiseen käytettävien rypäleiden tuottajien sekä rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien on ilmoitettava vuosittain toimivaltaisille kansallisille viranomaisille edellisestä sadosta tuotetut määrät.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia viinittämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät.

3. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä kauppiaiden – vähittäiskauppiaita lukuun ottamatta – on vuosittain ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrä riippumatta siitä, ovatko ne peräisin kyseisen vuoden vai edellisvuosien sadosta. Kolmansista maista tuodut rypäleen puristemehut ja viinit on mainittava erikseen.

4. Komissio voi vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin voi erityisesti sisältyä sääntöjä, jotka koskevat seuraamuksia silloin kun raportointivelvoitteita ei ole noudatettu.

185 c artikla

Saateasiakirjat ja rekisteri viinialalla

1. Viinialan tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen yhteisössä ainoastaan, jos niiden mukana on virallisesti hyväksytty saateasiakirja.

2. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on ammattinsa harjoittamista varten hallussaan viinialan tuotteita, erityisesti tuottajien, pulloittajien, jalostajien ja komission määrittelemien kauppiaiden, on pidettävä kirjaa edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.

3. Komissio voi vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

185 d artikla

Kansallisten vastuuviranomaisten nimeäminen viinialalla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi viranomainen, joka on vastuussa siitä, että yhteisön sääntöjen noudattaminen viinialalla turvataan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen muiden, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittämistä koskevien säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on erityisesti nimettävä laboratoriot, joilla on lupa suorittaa virallisia määrittämiä viinialalla. Nimettyjen laboratorioden on oltava testauslaboratorioiden toiminnalle standardissa ISO/IEC 17025 asetettujen yleisten perusteiden mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja laboratorioden nimet ja osoitteet. Komissio julkaisee nämä tiedot ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean avustusta.”

”188 a artikla

Kertomukset ja arviointi viinialalla

1. Kun kyseessä ovat 85 a artiklassa tarkoitettut 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat, jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman lupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen, sekä alat, jotka on raivattu kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Kun kyseessä on 85 b artiklassa tarkoitettu ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaisen vuoden 1 päivään maaliskuuta mennessä:

- a) alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998;
- b) alat, jotka on säännönmukaistettu kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisessä kohdassa säädetyt maksut sekä kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetty alueellisten istutusoikeuksien keskimääräinen arvo.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä alat, jotka on raivattu 85 b artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Tässä kohdassa säädettyihin velvoitteisiin ei vaikuta 85 g artiklan 1 kohdassa säädetyin uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päätyminen 31 päivänä joulukuuta 2015.

3. Kun kyseessä ovat II osan I osaston III luvun IV a jakson III alajaksoissa säädetyssä raivausjärjestelmässä jätetyt tukihakemukset, jäsenvaltioiden on vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä ilmoitettava komissiolle hyväksytyt hakemukset alueiden ja satoluokkien mukaan eriteltyinä sekä alueen maksamien raivauspalkkioiden kokonaismäärä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain 1 päivään joulukuuta mennessä edelliseltä viinivuodelta

- a) raivatut alueet alueittain ja satoluokittain eriteltyinä;
- b) alueen maksamien raivauspalkkioiden kokonaismäärä.

4. Kun kyseessä ovat 85 u artiklan mukaiset raivausjärjestelmään osallistumisen poikkeukset, jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää kyseisen artiklan 4–6 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on ilmoitettava toteutettavasta raivaustoimenpiteestä seuraavat tiedot komissiolle vuosittain 1 päivään elokuuta mennessä:

- a) tukeen kelpaamattomiksi katsotut alat;
- b) perusteet sille, miksi alat katsotaan tukeen kelpaamattomiksi 85 u artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä ja ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä kertomus II osan I osaston IV luvun IV b jaksossa tarkoitettuihin tukiohjelmiinsa kuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta edellisenä varainhoitovuonna.

Kertomuksissa on lueteltava ja kuvattava toimenpiteet, joille on myönnetty tukiohjelmissä yhteisön tukea, ja erityisesti annettava tietoa 103 p artiklassa tarkoitettujen menekin- edistämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään maaliskuuta 2011 mennessä ja toisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2014 mennessä arviointi tukiohjelman kustannuksista ja tuloksista sekä suunnitelma niiden tehokkuuden parantamiseksi.

7. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

31) Lisätään artikla seuraavasti:

”190 a artikla

Viinialalla käytettävissä olevien määrien siirtäminen maaseudun kehittämiseen

1. Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja maatalousmarkkinoiden sääntelemiseksi tehtäviä interventiotoimenpiteitä varten 2 kohdassa vahvistetut määrät, jotka perustuvat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisiin aiempiin menoihin, ovat käytettävissä kalenterivuositain yhteisön lisävaroina viinintuotantalueilla asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti rahoitettavissa maaseudun kehittämissuunnitelmissä toteutettavia toimenpiteitä varten.

2. Seuraavina kalenterivuosina käytettävissä ovat seuraavat määrät:

— 2009: 40 660 000 euroa,

— 2010: 82 110 000 euroa,

— vuodesta 2011 alkaen: 122 610 000 euroa.

3. Edellä 2 kohdassa vahvistetut määrät jaetaan jäsenvaltioille liitteen X c mukaisesti.”

32) Lisätään 194 artiklan kohta seuraavasti:

”Komissio voi myös vahvistaa alojen mittaamista viinialalla koskevat säännöt tässä asetuksessa säädettyjen yhteisön säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tällaiset säännöt voivat koskea erityisesti tarkastuksia ja sääntöjä, joilla säännellään tarkastusten parantamiseksi toteutettavia erityisiä rahoitusmenettelyjä.”

33) Lisätään VI osaan artikla seuraavasti:

”194 a artikla

Yhteensopivuus yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa

Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen soveltamiseksi viinialalla varmistettava, että 194 artiklan ensimmäisessä ja kolmannessa kohdassa tarkoitettujen hallinto- ja valvontamenettelyt, jotka liittyvät aloihin, ovat yhteensopivia yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa seuraavilta osin:

a) sähköinen tietokanta;

b) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;

c) hallinnolliset tarkastukset.

Menettelyjen on mahdollistettava ongelmaton ja ristiriidaton yhteistoiminta tai tietojenvaihto yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa.”

34) Muutetaan 195 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissiota avustaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea, jäljempänä ’hallintokomitea’.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Komissiota avustaa myös sääntelykomitea.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.”

35) Korvataan 196 artikla seuraavasti:

”196 artikla

Hallintokomitean työskentelyn järjestäminen

Edellä 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hallintokomitean kokousten järjestämisessä on erityisesti otettava huomioon sen vastuualan laajuus, käsiteltävien kysymysten erityispiirteet sekä tarve saada käyttöön asianmukaista asiantuntemusta.”

36) Lisätään artikla seuraavasti:

”203 b artikla

Siirtymäkauden säännöt viinialalla

Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksissa (EY) N:o 1493/1999 ja (EY) N:o 479/2008 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin.”

37) Muutetaan liitteet seuraavasti:

- lisätään III a osa, jonka teksti on tämän asetuksen liitteessä I, liitteeseen III;
- lisätään liitteet X b, X c, X d ja X e, joiden teksti on tämän asetuksen liitteessä II;
- lisätään liite XI b, jonka teksti on tämän asetuksen liitteessä III;
- lisätään liitteet XV a ja XV b, joiden teksti on tämän asetuksen liitteessä IV;
- lisätään liitteeseen XXII 47 kohta, jonka teksti on tämän asetuksen liitteessä V.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1184/2006 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1184/2006 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat perustamissopimuksen 81–86 artiklan sekä 88 artiklan eräiden määräysten soveltamista perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon tai kauppaan, lukuun ottamatta maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 (*) (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) tarkoitettuja tuotteita.

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.”

3 artikla

Kumoaminen ja siirtymävaiheessa jatkuva soveltaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 479/2008, sanotun kuitenkaan estämättä 2 kohdan soveltamista.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina asetuksen (EY) N:o 1234/2007 sen liitteessä XXII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Asetuksen (EY) N:o 479/2008 128 artiklan 3 kohtaa sovelletaan edelleen siinä säädetyihin toimenpiteisiin ja siinä säädettyin edellytyksin.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä toukokuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ŠEBESTA

LIITE I

”III a osa: Viinialalla sovellettavat määritelmät

Viiniköynnöksiin liittyvät määritelmät

1. 'Raivaus' tarkoittaa kaikkien viiniköynnösten täydellistä poistamista viiniköynnöstä kasvavalta alalta.
2. 'Istutus' tarkoittaa vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullista istuttamista rypäleiden tuotantoa tai emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatusta varten.
3. 'Uudelleenvarttaminen' tarkoittaa jo kertaalleen vartetun viiniköynnöksen varttamista.

Tuotteeseen liittyvät määritelmät

4. 'Tuore viinirypäle' tarkoittaa viiniköynnöksestä saatavaa kypsää tai jopa hieman kuivunutta hedelmää, jota käytetään viiniyttämässä ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.
5. 'Tuore rypäleen puristemehu, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia', tarkoittaa tuotetta,
 - a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 ja enintään 15 tilavuusprosenttia;
 - b) joka valmistetaan lisäämällä käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin yksinomaan 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltävistä rypälelajikkeista,
 - i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,
 - ii) tai puhdistamatonta viinin tislauksesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta enintään 80 tilavuusprosenttia.
6. 'Viinirypälemehu' tarkoittaa käymätöntä mutta käymiskykyistä nestemäistä tuotetta, joka
 - a) käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan;
 - b) saadaan tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta tai laimentamalla. Jos se saadaan laimentamalla, se on laimennettava väkevydystä tai tiivistetystä rypäleen puristemehusta.

Viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.
7. 'Tiivistetty viinirypälemehu' tarkoittaa sokeriväriä sisältämätöntä viinirypälemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypälemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen niin, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettävän menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.
8. 'Viinisakka' tarkoittaa jäännöstä,
 - a) joka jää viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen;
 - b) joka tulee a alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista;
 - c) joka jää rypäleen puristemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen; tai
 - d) joka tulee c alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista.
9. 'Rypäleiden puristejäännös' tarkoittaa tuoreiden rypäleiden puristamisesta tulevaa jäännöstä, joka on käynyt tai käymätön.

10. 'Puristejäännöksestä valmistettu viini (piquette)' tarkoittaa tuotetta, joka saadaan
- vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä;
 - käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.
11. 'Tislausta varten väkevöity viini' tarkoittaa tuotetta,
- jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 ja enintään 24 tilavuusprosenttia;
 - joka on valmistettu ainoastaan lisäämällä jäännösokeria sisältämättömään viiniin puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 tilavuusprosenttia; tai
 - jonka haihtuvien happojen potoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.
12. 'Cuvée' tarkoittaa
- rypäleen puristemehua;
 - viiniä; tai
 - ominaisuuksiltaan erilaisten rypäleen puristemehujen ja/tai viinien sekoituksia, jotka on tarkoitettu tietynlaisten kuohuviinien valmistukseen.

Alkoholipitoisuuteen liittyvät määritelmät

13. 'Todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina' tarkoittaa 100 litrassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.
14. 'Potentiaalinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina' tarkoittaa 100 litrassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä syntyvän puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.
15. 'Kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina' tarkoittaa todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.
16. 'Luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina' tarkoittaa tuotteen kokonaisalkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina ennen väkevöintiä.
17. 'Todellinen alkoholipitoisuus painoprosentteina' tarkoittaa 100 kilogrammassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina.
18. 'Potentiaalinen alkoholipitoisuus painoprosentteina' tarkoittaa sitä puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina, joka syntyisi 100 kilogrammassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä.
19. 'Kokonaisalkoholipitoisuus painoprosentteina' tarkoittaa todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää."
-

LIITE II

"LIITE X b

TUKIOHJELMIEN MÄÄRÄRAHAT (103 N ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT)

Varainhoitovuosi	tuhatta euroa					
	2009	2010	2011	2012	2013	2014 alkaen
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VIII olevia kansallisia enimmäismääriä, jotka vastaavat vuosia 2008, 2009 ja 2010, vähennetään Italian osalta 20 miljoonalla eurolla, ja nämä määrät on sisällytetty tässä taulukossa vahvistettuihin Italian määrärahoihin varainhoitovuosien 2009, 2010 ja 2011 osalta.

LIITE X c

MÄÄRÄRAHAT MAATALOUDEN KEHITTÄMISEEN (190 A ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT)

Varainhoitovuosi	tuhatta euroa		
	2009	2010	2011 alkaen
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

*LIITE X d***RAIVAUSPALKKIOJÄRJESTELMÄN MÄÄRÄRAHAT**

Asetuksen 85 s artiklan 3 kohdassa tarkoitetun raivausjärjestelmän käytettävissä olevat määrärahat ovat seuraavat:

- a) viinivuonna 2008/2009 (varainhoitovuosi 2009): 464 000 000 euroa;
 - b) viinivuonna 2009/2010 (varainhoitovuosi 2010): 334 000 000 euroa;
 - c) viinivuonna 2010/2011 (varainhoitovuosi 2011): 276 000 000 euroa.
-

LIITE X e

ALAT, JOIDEN JÄSENVALTIOT VOIVAT KATSOA OLEVAN RAIVAUSJÄRJESTELMÄÄN KELPAAMATTOMIA
(85 U ARTIKLAN 1, 2 JA 5 KOHDASSA TARKOITETUT)

Jäsenvaltio	<i>hehtaareina</i>	
	Viiniköynnöstä kasvava kokonaisala	85 u artiklan 5 kohdassa tarkoitettut alat
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646"

LIITE III

"LIITE XI b

RYPÄLETUOTTEIDEN LUOKAT

1. Viini

Viini on tuote, joka saadaan murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä.

Viinin on oltava seuraavien edellytysten mukaista:

- a) sen todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä XV a olevassa B kohdassa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan tämän liitteen lisäyksessä tarkoitetuilta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta;
- b) jos viinillä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, sen todellinen alkoholipitoisuus on – poiketen muutoin sovellettavasta todellisen alkoholipitoisuuden vähimmäistilavuusprosentista – joko liitteessä XV a olevassa B kohdassa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 4,5 tilavuusprosenttia;
- c) sen kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. Tästä poiketen
 - kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi olla komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tekemän päätöksen mukaisesti 20 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat tietyillä viininviljelyalueilla yhteisössä tuotetut viinit, jotka on valmistettu ilman väkevoimistä,
 - kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi ylittää 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevoimistä;
- d) sen kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei komission mahdollisesti 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymistä poikkeuksista muuta johdu.

Retsina on viini, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsinaviinin valmistuksessa niiden edellytysten mukaisesti, jotka on vahvistettu Kreikassa sovellettavissa säännöksissä.

Edellä olevasta b alakohdasta poiketen Tokaji eszenciaa ja Tokajská esenciaa pidetään viininä.

2. Käymistilassa oleva uusi viini

Käymistilassa oleva uusi viini on viini, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

3. Väkevä viini

Väkevä viini on tuote,

- a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimaan luetteloon;
- c) joka on saatu
 - käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta,
 - viinistä,
 - edellisten sekoituksesta, tai
 - rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta, kun kyseessä ovat komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittelemät suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit;

- d) jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimaan luetteloon;
- e) johon on lisätty
- i) joko yksinään tai sekoitettuna:
- viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;
- ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
- tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - jokin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettun rypäleen puristemehun kanssa;
- f) johon on e alakohdan poikkeusta soveltaen lisätty, silloin kun kyseessä ovat tietyt suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit, jotka sisältyvät komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimaan luetteloon,
- i) jotakin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tuotetta yksinään tai sekoitettuna; tai
- ii) yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
- viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai rypäleen puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,
 - kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia; ja
- iii) tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
- kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,
 - avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka vastaa tätä toimenpidettä lukuun ottamatta tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - jokin f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.

4. Kuohuviini

Kuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla
- tuoreista rypäleistä,
 - rypäleen puristemehusta tai
 - viinistä;

- b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

5. Laatuohuviini

Laatuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla
 - tuoreista rypäleistä,
 - rypäleen puristemehusta tai
 - viinistä;
- b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia.

6. Maustettu laatuohuviini

Maustettu laatuohuviini on laatuohuviiniä,

- a) joka saadaan käyttämällä cuvéen valmistukseen ainoastaan komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimassa luettelossa mainituista rypälelajikkeista peräisin olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua. Komissio määrittelee 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen maustetut laatuohuviinit, jotka valmistetaan perinteisesti käyttämällä cuvéen valmistukseen viinejä;
- b) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;
- c) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 6 tilavuusprosenttia; ja
- d) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia.

Komissio hyväksyy 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muita täydentäviä erityisominaisuuksia tai tuotantoon ja liikkuvuuteen liittyviä vaatimuksia koskevat erityissäännöt.

7. Hiilihapotettu kuohuviini

Hiilihapotettu kuohuviini on tuote,

- a) joka on saatu viinistä, jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää;
- b) josta purkautuu säiliötä avatessa hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä; ja
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa.

8. Helmeilevä viini

Helmeilevä viini on tuote,

- a) joka on saatu viinistä, jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia;

- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

9. Hiilihapotettu helmeilevä viini

Hiilihapotettu helmeilevä viini on tuote,

- a) joka on valmistettu viinistä;
- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

10. Rypäleen puristemehu

Rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisilla tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

11. Osittain käynyt rypäleen puristemehu

Käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun käymistuote, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti ja pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta.

12. Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu

Kuivuneista rypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatu tuote, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaisokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä nämä vaatimukset täyttäviä viinejä, jotka komissio määrittelee 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.

13. Tiivistetty rypäleen puristemehu

Tiivistetty rypäleen puristemehu on sokeriväriä sisältämätöntä viinirypäleen puristemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 120 g artiklan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

14. Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu

Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja

- a) joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 120 g artiklan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7;
- b) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;
- c) jolla on seuraavat ominaisuudet:
- pH on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 5,
 - optinen tiheys on 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 0,100,
 - sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määrittymenetelmällä,

- Folin-Ciocalteu-luku on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 6,00,
- kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- johtokyky on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla ja 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensä senttimetrissä,
- hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- sisältää mesoinositolia.

Puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

15. Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit

Kuivatuista rypäleistä valmistettu viini on tuote,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä viinirypäleistä, jotka on jätetty aurinkoon tai varjoon veden osittaista poistamista varten;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia; ja
- c) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia (tai 272 grammaa sokeria litrassa).

16. Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini

Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini on tuote,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä;
- b) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia; ja
- c) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

17. Viinietikka

Viinietikka on etikka,

- a) joka on valmistettu ainoastaan viinin etikkakäymisellä; ja
- b) jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

Liitteen XI b lisäys

Viiniviljelyvyyhykkeet

Viiniviljelyvyyhykkeet ovat seuraavat:

1. A-viiniviljelyvyyhykkeeseen kuuluvat

- a) Saksassa: muut kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut viiniviljelmät;
- b) Luxemburgissa: koko Luxemburgin viiniviljelyalue;
- c) Alankomaissa, Belgiassa, Irlannissa, Puolassa, Ruotsissa, Tanskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa: näiden maiden kaikki viiniviljelyalueet;
- d) Tšekissä: Čechyn viiniviljelyalue.

2. B-viiniviljelyvyyhykkeeseen kuuluvat

- a) Saksassa viiniviljelmät Badenin määritellyllä alueella;
- b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavissa departementteissa seuraavilla alueilla sijaitsevat viiniviljelmät:
 - Alsace: Bas-Rhin ja Haut-Rhin,
 - Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle ja Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne ja Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura ja Haute-Saône,
 - Savoie: Savoie, Haute-Savoie ja Isère (Chapareillanin kunta),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée ja Vienne sekä Nièvern departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;
- c) Itävallassa Itävallan kaikki viiniviljelyalueet;
- d) Tšekissä Moravan viiniviljelyalue ja 1 kohdan d alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- e) Slovakiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Malokarpatská vinohradnícka oblast', Južnoslovenská vinohradnícka oblast', Nitrianska vinohradnícka oblast', Stredoslovenská vinohradnícka oblast' ja Východoslovenská vinohradnícka oblast' sekä 3 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelyalueet;
- f) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:
 - Podravjen alue: Štajerska Slovenija ja Prekmurje;
 - Posavjen alue: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina sekä viiniviljelmät 4 kohdan d alakohtaan kuulumattomilla alueilla;
- g) Romaniassa Podișul Transilvaniein alue.

3. C I -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

- seuraavissa departementeissa: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (lukuun ottamatta Charente-Maritimen kuntaa), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementtia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne ja Yonne,
- Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),
- Ardèchen departementissa sijaitsevassa Tournonin arrondissementissa sekä seuraavissa kantoneissa: Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voult-sur-Rhône;

b) Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät;

c) Espanjassa viiniviljelmät La Coruñan, Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan ja Vizcayan provinseissa;

d) Portugalissa viiniviljelmät Norten alueen siinä osassa, joka vastaa määriteltyä Vinho Verde -viinialuetta, sekä kunnat Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras (lukuun ottamatta Carvoeiran ja Dois Portosin piirejä), jotka kuuluvat Região vitícola da Extremadura -viinialueeseen;

e) Unkarissa kaikki viiniviljelmät;

f) Slovakiassa Tokajská vinohradnícka oblast' -alueen viiniviljelmät;

g) Romaniassa 2 kohdan g alakohtaan tai 4 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.

4. C II -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

- seuraavissa departementeissa: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech) ja Vaucluse,
- siinä osassa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,
- Nyonsin arrondissementissa ja Drômen departementin kantonissa Loriol-sur-Drôme,
- Ardèchen departementin alueilla, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa;

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (lukuun ottamatta Sondrion provinssia), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria ja Veneto (lukuun ottamatta Bellunon provinssia), mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia;

c) Espanjassa seuraavien provinssien viiniviljelmät:

- Lugo, Orense ja Pontevedra,
- Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroksen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid ja Zamora,
- La Rioja,
- Álava,
- Navarra,
- Huesca,
- Barcelona, Girona ja Lleida,

- siinä osassa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebrojoen pohjoispuolella,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvissa kunnissa, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvalla Conca de Barberán hallinnollisella viinialueella ('comarca');
- d) Sloveniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Brda tai Goriška Brda, Vipavska dolina tai Vipava, Kras ja Slovenska Istra;
- e) Bulgariassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) ja Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Romaniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării ja eteläinen viinialue hietikoineen ja muine suotuisine alueineen.
5. C III a -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini);
 - b) Kyproksessa yli 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
 - c) Bulgariassa 4 kohdan e alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.
6. C III b -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
 - Korsikan departementit,
 - se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,
 - Pyrénées-Orientales-departementin alueella sijaitsevat kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;
 - b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan luettuina näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria ja Lipari sekä Egadin ja Pelagiset saaret;
 - c) Kreikassa 5 kohdan a alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
 - d) Espanjassa 3 kohdan c alakohtaan tai 4 kohdan c alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
 - e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu 3 kohdan d alakohtaan;
 - f) Kyproksessa enintään 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
 - g) Maltassa kaikki viiniviljelmät.
7. Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998" voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti."
-

LIITE IV

"LIITE XV a

VÄKEVÖIMINEN SEKÄ HAPPAMUUDEN LISÄÄMINEN JA VÄHENTÄMINEN ERÄILLÄ VIININVIJELYVYÖHYKKEILLÄ**A. Väkevöimisen rajoitukset**

1. Kun ilmasto-olot tietyillä liitteen XI b lisäyksessä mainituilla yhteisön viininvijelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokitelluista rypälajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä viinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen.
2. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava B kohdassa tarkoitettujen viininvalmistuskäytäntöjen mukaisesti, eikä se saa ylittää seuraavia rajoja:
 - a) 3 tilavuusprosenttia liitteen XI b lisäyksessä mainitulla A-viininvijelyvyöhykkeellä;
 - b) 2 tilavuusprosenttia liitteen XI b lisäyksessä mainitulla B-viininvijelyvyöhykkeellä;
 - c) 1,5 tilavuusprosenttia liitteen XI b lisäyksessä mainitulla C-viininvijelyvyöhykkeellä.
3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat pyytää, että 2 kohdassa säädettyjä rajoja nostetaan 0,5 prosentilla. Vastauksena tällaiseen pyyntöön komissio esittää lainsäädäntötoimen luonnoksen 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle hallintokomitealle mahdollisimman pian. Komissio pyrkii tekemään päätöksensä neljän viikon kuluessa pyynnön esittämisestä.

B. Väkevöimiskäsittelyt

1. Edellä A kohdassa tarkoitettua tilavuusprosentteina ilmaistua luonnollista alkoholipitoisuutta saa lisätä ainoastaan
 - a) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, kun kyseessä ovat tuoreet rypäleet, käymistilassa oleva rypäleen puristemehu ja käymistilassa oleva uusi viini;
 - b) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan luettuna, kun kyseessä on rypäleen puristemehu;
 - c) osittaisella tiivistämisellä jäähdyttämisen avulla, kun kyseessä on viini.
2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön, kun viiniä tai rypäleen puristemehua väkevöidään tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla ja tukea maksetaan 103 y artiklan nojalla.
3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja vain seuraavilla alueilla:
 - a) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitettulla A-viininvijelyvyöhykkeellä;
 - b) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitettulla B-viininvijelyvyöhykkeellä;
 - c) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitettulla C-viininvijelyvyöhykkeellä, lukuun ottamatta viinitiloja, jotka sijaitsevat Italiassa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa, Kyproksessa sekä seuraavien muutoksenhakutuomioistuinten tuomiovaltaan kuuluvissa Ranskan departementeissa:
 - Aix-en-Provence,
 - Nîmes,
 - Montpellier,
 - Toulouse,
 - Agen,

- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeuksellisesti sallia väkevöittämisen kuivasokeroimalla edellä mainituissa Ranskan departementeissa. Ranskan on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tällaisista luvista.

4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitetulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.
5. Rypäleen puristemehun ja viinin, joille tehdään 1 kohdassa tarkoitettu käsittely, tiivistäminen
 - a) saa vähentää tuotteen alkuperäistä määrää enintään 20 prosenttia;
 - b) saa lisätä tuotteen luonnollista alkoholipitoisuutta enintään 2 tilavuusprosentilla, sen estämättä mitä A kohdan 2 kohdan c alakohdassa säädetään.
6. Edellä 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla käsittelyillä saa lisätä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden
 - a) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 11,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12 tilavuusprosenttiin;
 - c) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C I -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - d) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C II -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13 tilavuusprosenttiin; ja
 - e) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C III -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13,5 tilavuusprosenttiin.
7. Edellä olevasta 6 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat
 - a) punaviinin osalta nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisrajan liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä 12 tilavuusprosenttiin ja liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotannon osalta tasoon, jonka jäsenvaltiot määrittävät.

C. Happamuuden lisääminen ja vähentäminen

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille voidaan tehdä
 - a) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetuilla A-, B- ja C I -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden vähentäminen;
 - b) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetuilla C I-, C II- ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 kohdan soveltamista; tai
 - c) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetuilla C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta voidaan lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.
3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
5. Tiivistettäväksi tarkoitetun rypäleen puristemehun happamuutta voidaan osittain vähentää.
6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen, liitteen XI b lisäyksessä tarkoitettujen A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.
7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkeväminen, ellei komissio päättää poikkeuksesta 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

D. Käsittelyt

1. Edellä B ja C kohdassa tarkoitettut käsittelyt viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta ovat sallittuja vain, jos ne suoritetaan komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamin edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä viiniksi tai muuksi 1 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitetuksi suoraan ihmisravinnoksi tarkoitetuksi juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
2. Viinien tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
3. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.
4. Jokaisesta 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä tiivistetyn rypäleen puristemehun, puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai sakkaroosin määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla sekä komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittelemillä kauppiailta, samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.
5. Jokainen B ja C kohdassa tarkoitettu käsittely on merkittävä 185 c artiklassa säädettyyn saateasiakirjaan, jonka perusteella nämä käsittelyt läpikäyneet tuotteet luovutetaan liikkeeseen.
6. Erityisistä ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta kyseisiä käsittelyjä ei saa tehdä
 - a) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitettulla C-viininviljelyvyöhykkeellä 1 päivän tammikuuta jälkeen;
 - b) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetuilla A- ja B-viininviljelyvyöhykkeillä 16 päivän maaliskuuta jälkeen, ja ne on tehtävä ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteille.
7. Tiivistämistä jäädyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan, sen estämättä mitä 6 kohdassa säädetään.

LIITE XV b

RAJOITUKSET

A. Yleistä

1. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu veden lisääminen, jollei se ole välttämätöntä erityisen teknisen tarpeen vuoksi.
2. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu alkoholin lisääminen lukuun ottamatta menettelyjä, jotka liittyvät tuoreista rypäleistä valmistetun rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, väkevän viinin, kuohuviinin, tislausta varten väkevöidyn viinin ja helmeilevän viinin valmistamiseen.
3. Tislausta varten väkevyitä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

B. Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu

1. Tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29. Edellä esitetty ei rajoita jäsenvaltiota soveltamasta tiukempia säännöksiä sen alueella tapahtuvaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29.
2. Viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Niitä ei saa käyttää alkoholiksi yhteisön alueella.
3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa ja Puolassa CN-koodiin 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista jäsenvaltiot voivat sallia käytettävän yhdysnimikettä, joka sisältää myyntinimityksen 'viini'.
4. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985, sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.
5. Kolmansista maista peräisin olevista tuoreista rypäleistä, rypäleen puristemehusta, käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta, tiivistetystä rypäleen puristemehusta, puhdistetusta tiivistetystä rypäleen puristemehusta, rypäleen puristemehusta, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehusta ja tiivistetystä viinirypälemehusta ja viinistä tai kyseisten tuotteiden sekoituksista ei saa tehdä liitteessä XI b tarkoitettuja tuotteita eikä niitä saa lisätä tällaisiin tuotteisiin yhteisön alueella, jollei neuvosto toisin päättä yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

C. Viinien sekoittaminen

Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen yhteisön viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty yhteisössä, jollei neuvosto toisin päättä yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

D. Sivutuotteet

1. Rypäleiden ylipuristaminen on kielletty. Jäsenvaltio voi päättää paikalliset olosuhteet ja tekniset edellytykset huomioon ottaen alkoholin vähimmäismäärästä, joka puristajäännöksen ja sakan on sisällettävä rypäleiden puristamisen jälkeen.

Jäsenvaltiot päättävät kyseisten sivutuotteiden sisältämän alkoholin määrän, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia tuotetun viinin sisältämän alkoholin määrästä.

2. Alkoholia, puristajäännöksestä tislattua alkoholijuomaa ja puristajäännöksestä valmistettua viiniä (piquette) lukuun ottamatta yhteisöstä peräisin olevasta viinisakasta ja rypäleen puristajäännöksestä ei saa valmistaa viiniä tai muuta suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettua juomaa. Viinin kaataminen viinisakan, puristajäännöksen tai aszú-lajikkeen puristetun hedelmälihan päälle on sallittua komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamin edellytyksin, jos tätä käsitteleyä on perinteisesti käytetty Tokaji fordítás- ja Tokaji másolás -viinien tuotannossa Unkarissa sekä Tokajský fordítás- ja Tokajský másolás -viinien tuotannossa Slovakiassa.
3. Viinisakan puristaminen ja puristajäännöksen uudelleenkäyttäminen muihin tarkoituksiin kuin tislaukseen tai puristajäännöksestä valmistetun viinin (piquette) tuotantoon on kielletty. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia.

4. Jos puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) valmistaminen on jäsenvaltiossa sallittua, sitä saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viiniviljelijän perheen omaan käyttöön.
 5. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan tämän viininvalmistuksen sivutuotteita, on hävitettävä ne valvonnan alaisena ja komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun vaikuttamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen päättää vaatia sivutuotteiden hävittämistä tislaamalla.”
-

LIITE V

"47. Asetus (EY) N:o 479/2008

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan l alakohta
2 artikla	2 artikla ja liitteessä III oleva III a osa
3 artikla	103 i artikla
4 artikla	103 j artikla
5 artikla	103 k artikla
6 artikla	103 l artikla
7 artikla	103 m artikla
8 artikla	103 n artikla
9 artikla	103 o artikla
10 artikla	103 p artikla
11 artikla	103 q artikla
12 artikla	103 r artikla
13 artikla	103 s artikla
14 artikla	103 t artikla
15 artikla	103 u artikla
16 artikla	103 v artikla
17 artikla	103 w artikla
18 artikla	103 x artikla
19 artikla	103 y artikla
20 artikla	103 z artikla
21 artiklan 1 kohta	188 a artiklan 5 kohta
21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	188 a artiklan 6 kohta
21 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	184 artiklan 5 kohta
22 artiklan ensimmäinen kohta ja toisen kohdan a–d alakohta	103 z a artikla
22 artiklan toisen kohdan e alakohta	188 a artiklan 7 kohta
23 artikla	190 a artikla
24 artikla	120 a artiklan 2–6 kohta
25 artiklan 1 kohta	120 a artiklan 1 kohta
25 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	113 d artikla
26 artikla	120 b artikla

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetus
27 artikla	120 c artikla
28 artikla	120 d artikla
29 artikla	120 e artikla
30 artikla	120 f artikla
31 artikla	120 g artikla
32 artikla	121 artiklan kolmas ja neljäs kohta
33 artikla	118 a artikla
34 artikla	118 b artikla
35 artikla	118 c artikla
36 artikla	118 d artikla
37 artikla	118 e artikla
38 artikla	118 f artikla
39 artikla	118 g artikla
40 artikla	118 h artikla
41 artikla	118 i artikla
42 artikla	118 j artikla
43 artikla	118 k artikla
44 artikla	118 l artikla
45 artikla	118 m artikla
46 artikla	118 n artikla
47 artikla	118 o artikla
48 artikla	118 p artikla
49 artikla	118 q artikla
50 artikla	118 r artikla
51 artikla	118 s artikla
52 artikla	121 artiklan ensimmäisen kohdan k alakohta
53 artikla	118 t artikla
54 artikla	118 u artikla
55 artikla	118 v artikla
56 artikla	121 artiklan ensimmäisen kohdan l alakohta
57 artikla	118 w artikla
58 artikla	118 x artikla
59 artikla	118 y artikla

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetus
60 artikla	118 z artikla
61 artikla	118 z a artikla
62 artikla	118 z b artikla
63 artikla	121 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohta
64 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä c alakohdan i-iv alakohta	122 artiklan toinen kohta
64 artiklan 1 kohdan c alakohdan v-viii alakohta	122 artiklan kolmas kohta
64 artiklan 1 kohdan d alakohta	122 artiklan kolmas kohta
64 artiklan 1 kohdan e alakohta	125 o artiklan 1 kohdan a alakohta
64 artiklan 2 kohta	125 o artiklan 2 kohta
65 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta	123 artiklan 3 kohta
65 artiklan 1 kohdan d alakohta	125 o artiklan 1 kohdan b alakohta
65 artiklan 2 kohta	125 o artiklan 2 kohdan toinen alakohta
66 artiklan 1 kohta	—
66 artiklan 2 kohta	125 o artiklan 3 kohta
67 artikla	113 c artiklan 1 ja 2 kohta
68 artikla	125 o artiklan 3 kohta
69 artikla	113 c artiklan 3 kohta ja 125 o artiklan 3 kohta
70 artiklan 1 kohta	135 artikla
70 artiklan 2 kohta	128 artikla
71 artikla	129 artikla
72 artikla	130 ja 161 artikla
73 artikla	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
74 artikla	132 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
75 artikla	133 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
76 artikla	133 a artikla
77 artikla	134 ja 170 artikla
78 artikla	159 artikla
79 artikla	141 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
80 artikla	160 ja 174 artikla
81 artikla	143 artikla
82 artikla	158 a artikla
83 artikla	144 artikla
84 artiklan a alakohta	158 a artiklan 4 kohta

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetus
84 artiklan b ja c alakohta	148 artiklan a ja b alakohta
85 artiklan 1–3 ja 5 kohta	85 a artikla
85 artiklan 4 kohta	188 a artiklan 1 kohta
86 artiklan 1–4 ja 6 kohta	85 b artikla
86 artiklan 5 kohta	188 a artiklan 2 kohta
87 artikla	85 c artikla
88 artikla	85 d artikla
89 artikla	85 e artikla
90 artikla	85 g artikla
91 artikla	85 h artikla
92 artikla	85 i artikla
93 artikla	85 j artikla
94 artikla	85 k artikla
95 artikla	85 l artikla
96 artikla	85 m artikla
97 artikla	85 n artikla
98 artikla	85 p artikla
99 artikla	85 o artikla
100 artikla	85 q artikla
101 artikla	85 r artikla
102 artiklan 1–4 kohta ja 5 kohdan ensimmäinen alakohta	85 s artikla
102 artiklan 5 kohdan toinen alakohta ja 6 kohta	188 a artiklan 3 kohta
103 artikla	85 t artikla
104 artiklan 1–7 ja 9 kohta	85 u artikla
104 artiklan 8 kohta	188 a artiklan 4 kohta
105 artikla	85 v artikla
106 artikla	85 w artikla
107 artikla	85 x artikla
108 artikla	185 a artiklan 1 ja 2 kohta
109 artikla	185 a artiklan 3 kohta
110 artikla	185 a artiklan 4 kohdan toinen alakohta
111 artikla	185 b artikla
112 artikla	185 c artikla

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetetus
113 artiklan 1 kohta	195 artiklan 2 kohta
113 artiklan 2 kohta	195 artiklan 3 ja 4 kohta
114 artikla	190 artikla
115 artikla	192 artikla
116 artikla	194 artiklan neljäs ja viides kohta
117 artiklan a alakohta	194 artiklan kolmas kohta
117 artiklan b–e alakohta	194 artiklan ensimmäinen kohta
118 artikla	185 d artikla
119 artikla	182 a artiklan 1–5 kohta
120 artikla	184 artiklan 8 kohta
121 artiklan a, b ja c alakohta	185 a artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta ja 194 artiklan kolmas kohta
121 artiklan d ja e alakohta	185 b artiklan 4 kohta
121 artiklan f alakohta	185 c artiklan 3 kohta
121 artiklan g alakohta	182 a artiklan 6 kohta
122–125 artikla	—
126 artiklan a alakohta	203 b artikla
126 artiklan b alakohta	191 artikla
127 artiklan 1 kohta	180 artiklan ensimmäinen kohta
127 artiklan 2 kohta	180 artiklan toinen kohta
129 artiklan 3 kohta	85 f artikla”

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>